

НОВИНИ НДО

- ✓ ВЧИМОСЯ громадянському представництву
- ✓ ВИБОРИ очима американських конгресменів
- ✓ МИКОЛАЇВСЬКІ ЗМІ - випробування виборами
- ✓ ДЕНЬ волонтерів на Миколаївському глиноземному заводі
- ✓ БАЛ молодих журналістів

АКТУАЛЬНА тема

- ✓ УКРАЇНСЬКА громада: потрібен конструктивний діалог
- ✓ ЖУРНАЛІСТИКА усвідомлено обирає громадянську позицію

ПАРТНЕРСТВО

- ✓ ІНТЕГРАЦІЯ заради спільної мети
- ✓ МИ - аніматори

ПЕРСПЕКТИВИ

- ✓ ПІДГОТОВКА фахівців у галузі бізнесу та менеджменту: глобальні перспективи

ОБМІНЮЄМОСЯ досвідом

- ✓ ОБЕРЕЖНО - діти!
- ✓ КРОК назустріч до самого себе
- ✓ "БУДЕМО разом! Будемо людьми!"
- ✓ У ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ з'явилася своя "Мадонна з дитиною"
- ✓ ПРОСТЯГНИ руку допомоги
- ✓ ОБ'ЄДНАННЯ - вимога часу
- ✓ ПОЛІПШЕННЯ взаємодії

ЗНАЙОМСТВО зблизька

- ✓ ДІМ Свободи Україна

БІБЛІОТЕЧКА НДО

- ✓ СОЦІАЛЬНІ технології. Ч.1
- ✓ НДО-Інформ
- ✓ ТЕОРІЯ та методика корпоративного спонсорства

КОНКУРСИ

- ✓ ФОНД Лінди і Гаррі Бредлі
- ✓ СВІТОВА федерація українських жіночих організацій
- ✓ КОНКУРС для НДО
- ✓ Кіровоградщини
- ✓ ЄВРОПЕЙСЬКА комісія: Youth program

ІНТЕГРАЦІЯ заради спільної мети

Щоб зібрати разом багато цікавих і розумних людей обов'язково потрібен серйозний привід. Адже у шаленому ритмі життя кожен літає по своїй орбіті і великими групами ми збираємося лише у виключних випадках...

(продовження на стор. 7)

Розробка, тиражування та розповсюдження цього бюлетеня здійснені в рамках проекту Інституту соціокультурного менеджменту (ICKM) "Інтеграція місцевих спільнот", за підтримки Фонду Європа за рахунок коштів, наданих Агенцією США з Міжнародного розвитку (USAID)

Думки, висловлені у виданні, належать авторам і можуть не співпадати з офіційною позицією редакції бюлетеню, ICKM, Фонду Європа та USAID

ВЧИМОСЯ громадянському представництву

Термін адвокати означає проведення кампанії громадянського представництва. Втім, навіть у такому тлумаченні для більшості громадян технологія залишається чимось незрозумілим. Інша справа фахівці. Вже декілька років поспіль темою адвокати займаються у Дніпропетровському жіночому інформаційно-консультативному центрі. Працівники центру неодноразово проходили стажування в Америці, а головне вже мають успішний досвід застосування теорії на практиці. Тому саме вони проводили в Кіровограді тренінг, на якому навчали премудрій технології лідерів Кіровоградських НДО та представників громадськості. Зрозуміло, що рівень підготовки учасники тренінгу мали різний. Дехто з лідерів громадських організацій під час занять винаходив свій велосипед, дехто систематизував отримані раніше знання. Проводилося навчання за сприяння американської програми UCAN.

Еліна Мороко

ВИБОРИ очима американських конгресменів

Під час президентських перегонів в Україні діяла Міжнародна моніторингова програма, яка координувалася Фондом "Україна – США". За виборчим процесом у нашій державі спостерігав 21 колишній конгресмен зі Сполучених Штатів та 10 колишніх членів Європейського Союзу. Двоє учасників програми, що під час кампанії перебували в нашій області, стали гостями Кіровоградського прес-клубу. Як було сказано на засіданні, за останні місяці конгресмен США Рон Паккарл приїздив в Україну двічі. Спочатку спостерігав за передвиборчим процесом, потім за самими виборами. Вельма Зімерман під час кампанії Україну побачила вперше. За час перебування спостерігачі відвідали більш, ніж 10 дільниць Новгородки та Кіровограда. Відвідали вони і виборчі штаби обох кандидатів. Ходом кампанії гості прес-клубу були приємно вражені. Вони

вважають, що до перевиборів Президента, українці поставилися надзвичайно сумлінно. Як зазначив Рон Паккард, закони США і України різняться не так суттєво, але порушень і зловживань у нас набагато більше. Особливо яскраво це було видно під час перших двох турів. Тим більше колишніх політиків вразила рішучість, з якою український народ захищав своє конституційне право. На думку гостей прес-клубу, 26 грудня вибори були дійсно прозорими. З великою повагою іноземці говорили про людей похилого віку, які, незважаючи на кваліфікацію, знайшли в собі мужність прийти на дільницю. Як сказала Вельма Зімерман, вона розуміє, що спонукало Верховну Раду вдатися до таких радикальних заходів, в той же час колишня депутат Європейського парламенту висловила сподівання, що більше такої потреби вже не буде.

Еліна Мороко

МИКОЛАЇВСЬКІ ЗМІ - випробування виборами

Поштовхом до обговорення ролі ЗМІ у виборах 2004 р. став Пленум Національної спілки журналістів України, на якому було запропоновано почати громадську дискусію про нову роль ЗМІ в житті українського суспільства. Ініціаторами круглого столу, що пройшов у Миколаєві, став Миколаївський прес-клуб та первинна організація журналістської спілки.

Учасники обговорення погодились, що під час виборчих перегонів минулого року, спостерігався адміністративний тиск на редакторів, журналістів та засновників ЗМІ. Жадання грошей зробили можливими вихід наклепницьких матеріалів.

"Головна тенденція, що спостерігалась у ЗМІ на Миколаївщині - вкрай нерівномірне висвітлення позицій кандидатів на посаду Президента України. З початку кампанії до 2-го туру інформаційна політика всіх телеканалів та газет була незбалансованою: кандидати не мали рівного доступу до ЗМІ, інформаційні програми висвітлювали події не об'єктивно, використовували технології маніпуляцій громадською думкою. І тільки протягом останніх тижнів кампанії ситуація змінилася і процес набув ознак рівності можливостей", - зазначив Максим Гардус, експерт проекту «Моніторинг ЗМІ» Комітету «Рівність можливостей». Ця організація, використовуючи методику контент-аналізу, в період з 1 березня по 24 грудня 2004 р. здійснювали проект «Моніторинг рівня доступу до ЗМІ. Моніторинг рівня якісного інформування виборців».

Крім того, викликає занепокоєння й позиція керівництва обласної друкарні та відділення Укрпошти, які зробили чимало для саботажу випуску та поширення видань, де позитивно висвітлювалась діяльність опозиції. Але інколи спостерігався й опір з боку редакторів й журналістів, а коли він став дійсно масовим, владні структури змушені були відступити. Ще раз підтвердилася істина: в існуючому правовому полі ні бюджетні, особливо районні ЗМІ, ні телевізійні й газетні проекти, створені «під когось», не гарантують громаді об'єктивного висвітлення публічних процесів. А найбільшу об'єктивність у Миколаївському медіа-просторі продемонстрували видання, що взагалі існують поза правовим полем, наприклад, Інтернет - газета "Максимум" (maximum.iatr.org.ua).

"Сьогодні не можна зробити вигляд, що нічого не відбулося і не відбувається. Нам, представникам активної частини інформаційної галузі, необхідно визначити свою позицію стосовно того, якою ми хочемо бачити журналістику в новій Україні. Безумовно, в Україні відбулася буржуазна революція. І дуже важливо зрозуміти, що тепер ЗМІ має позбутися своєї ідеологічної функції та стати вигідним бізнесом. Але в нас для цього немає сьогодні ринку і немає фахівців. Тому, усвідомлюючи проблему, ми повинні зробити все для її подолання", - зазначив у своєму виступі Гліб Головаченко, голова Миколаївського прес-клубу.

Тимур Михайлоєвський
Комітет молодих виборців і Миколаївщини

54037, Миколаїв, а/с і 44
kmvm@ukr.net

ДЕНЬ волонтерів на Миколаївському глиноземному заводі

Міжнародний День волонтерів, що відзначається у грудні, учасники м. Миколаївського дитячого екологічного загону РУСАЛа провели по-особливому.

Хлопці зібралися в школі №48 м. Миколаєва, щоб разом визначити мету загону на найближче майбутнє, розповісти однодумцям про свої позашкільні природоохоронні справи, а заодно повеселитися.

Формування дружної команди, згуртованої навколо ідеї захисту навколишнього середовища - головна мета зимового періоду становлення екологічного загону. От чому хлопці не збираються впадати в сплячку разом з природою. Вони не тільки самі переповнені енергією, бадьорістю, любов'ю до всього живого, але й діляться з однолітками і таким чином залучають до себе нових прихильників. А старші наставники - молодь ТОВ Миколаївський глиноземний завод (МГЗ) - у цьому із задоволенням їм допомагають.

Як повідомили у прес-службі ТОВ МГЗ, молоді фахівці разом з Миколаївським міським благодійним фондом «Центр соціальних програм» (при якому й створений дитячий екозагін РУСАЛа) організували в цей день для хлопців низку захоплюючих конкурсів і вікторин. Юні екологи змагалися у малюванні, прикладній творчості, виконавському жанрі. На суд компетентного журі хлопці представили безліч плакатів-закликів, що відображають розуміння авторами суті слова «милосердя». Неповторна колекція саморобного одягу із вторинних виробів - «ЕКО-2005» - переконливо продемонструвала всю безмежність дитячої фантазії. Змагалися і капітани команд в окремому - капітанському конкурсі, і виконавці пісень, віршів, сценок зі шкільного життя... Жоден з учасників не залишився без призів. Але головним підсумком свята стало радісне відчуття єдності прагнень, згуртованості й сили волонтерів.

На сьогоднішній день екологічний загін РУСАЛу нараховує більше 100 дітей із числа старшокласників школи № 48 та гімназії № 3 м. Миколаєва, Лиманівської і Галиціновської сільських шкіл.

«Незважаючи на дитячий вік нашої команди, на її рахунок вже чимало добрих справ - прибирання лісових масивів від сміття, насадження молодих дерев, патрулювання угідь. Об'єднавшись у єдиний загін, ми за зиму повинні згуртуватися й зміцнити, щоб ефективніше вирішувати непрості завдання» - зазначив Дмитро Мурашко, керівник Фонду «Центр соціальних програм».

Тимур Михайловський

БАЛ молодих журналістів

Цікавою подією відзначився традиційний бал Коледжу преси та телебачення - на ньому Почесними грамотами міського голови були

відзначені члени Клубу «Юний журналіст»: Василь Вужак, Юлій Нудельман, Олег Джола.

Як розповіла Вікторія Веселовська, представник Коледжу преси та телебачення, вперше миколаївський рух юнкорів" був підтриманий Миколаївським міським головою Володимиром Чайкою.

Протягом двох років ці хлопці брали активну участь в житті Клубу «Юний журналіст», брали участь й Регіональному гурті Національного конкурсу шкільних газет, створювали газети у своїх школах.

Василь Вужак - член клубу «Юний журналіст», переможець Конкурсу шкільних газет 2004 року в номінації «Найкращий автор шкільного друку» серед 9-11 класів, видавничий редактор газети школи №4.

Юлій Нудельман член клубу «Юний журналіст», допомагав цього року в організації Регіонального туру Національного конкурсу шкільних газет і, навіть, був одним із ведучих цього заходу.

Олег Джола - член клубу «Юний журналіст», переможець Конкурсу шкільних газет 2004 року у номінації «Найкращий автор шкільного друку» серед 6-8 класів. Олег неодноразово друкувався у миколаївських виданнях.

Клуб «Юний журналіст» існує в Миколаєві з 1965 року. За цей час Клуб виховав не одне покоління миколаївських журналістів. Його вихованцями були Людмила Савкова (газета «Николаевские новости»), Вячеслав Головченко (газета «Губернская неделя»), Гліб Головченко (Коледж преси та телебачення), а також сотні інших хлопців та дівчаток, які стали гідними членами суспільства.

На початку 90-х клуб припинив своє існування, через бездушність деяких чиновників від освіти. Але Коледж преси та телебачення після перерви відродив добру традицію роботи Клубу «Юний журналіст». Сьогодні його заняття проходять у Коледжі преси та телебачення, в ньому займаються 46 юнаків та дівчат різного віку. Тут можна зустріти і третьокласників й учнів випускних класів. Вони спілкуються, радяться, разом роблять шкільні газети, ходять на екскурсії, знайомляться з журналістами, політиками.

Вже сьогодні деякі з них друкуються не тільки у шкільних газетах, але й у міських виданнях. Молодість, енергія, допитливість та дитяча безпосередність дають можливість писати цікаві матеріали, а відсутність штампів у майбутньому допоможе дітям стати дійсно професійними журналістами. Визнання ж юнкорівського руху міською владою не тільки підвищить самооцінку дітлахів, але й надасть нового поштовху руху юнкорів.

Максим Гардус

УКРАЇНСЬКА громада: потрібен конструктивний діалог

Минулий 2004 рік для України став переломним. І хоча починалася передвиборча президентська кампанія якось м л я в о , з а к і н ч и л а с я ф е с р и ч н о . С п р а в а н а в і т ь н е в т о м у , з а ч и є п р і з в и щ е п р о г о л о с у в а л а

п е р е в а ж н а частина українців. Головне - яким чином все відбувалося, те, що в Україні без сумнівів було створено прецедент світового масштабу. Принцип «Моя хата скраю», на який так часто посилалися скептично налаштовані громадяни, цього разу не пройшов. Більше того цей стереотип, що нібито повністю характеризує український менталітет, під час виборчої кампанії був з гуркотом розтрощений на друзки.

Українська громада безперечно змінилася. Ті внутрішні зміни, що відбулися в кожному з нас за часи незалежності - нарешті вийшли на поверхню. Десяток років нам тлумачили про те, що український народ не патріотичний, а виявилось протилежне. Пригадайте, з яким натхненням співали гімн України на Майдані Незалежності в Києві або ж на центральних площах в маленьких містах України. Почуття надзвичайної єдності ще й досі живе в нас. Навіть якщо люди голосували за різних кандидатів - усі вони були за Україну. Взагалі, останні події стали для нашого суспільства своєрідним лакмусовим папірцем, вказали на сильні та слабкі сторони української громади. Прокоментувати останні події ми попросили президента громадської організації Інституту соціокультурного менеджменту (ІСКМ) *Лева Абрамова.*

- Паче Лев, як людина, що тривалий час цілеспрямовано займається програмами розвитку громадської активності, як Ви оцінюєте останні події, що відбулися в Україні?

- Я думаю, що останні події наочно показали, що твердження лідерів громадських організацій не порожні слова. Зокрема, ми працівники Інституту соціокультурного менеджменту та наші партнери з Центру підтримки творчих ініціатив уже давно говоримо про те, що кардинальним шляхом демократизації та взагалі економічно-політичного розвитку нашого суспільства є третій сектор. Саме останні події і довели, що без громадських організацій, без їх чітко визначеної позиції, Україні було б значно важче досягти таких суттєвих змін в інформаційному просторі та рівні громадської активності. До того ж ми помітили, що громадські організації, працюючи кожний у своєму напрямку, все ж таки досягали спільної мети. Наприклад, найбільш активною в період виборчої кампанії, природно, була робота таких організацій, які спостерігали за процесом виборів. Це регіональне відділення комітету виборців України, асоціація «Громадські ініціативи» та ще низка таких організацій. Це був їх час, їх безпосереднє завдання, мета їхньої діяльності. Але хочу сказати, що активну позицію зайняли і організації, що представляли інші інтереси суспільства. Наприклад ті, що відстоюють права бізнесменів, організації що захищають права працівників мас-медіа. Це дуже характерно, і позитивним в цьому є те, що ми досягли такого рівня, коли структура громадянського суспільства, якщо не якісно, то в цілому вже створена. Тобто всі суспільні групи, або ж основні суспільні групи, представлені в рамках конституції та законів відповідними громадськими організаціями. При цьому представлені вони не формально, на словах, а реально, і це було доведено останніми подіями. Там, де все було формально і лише на папері - було видно. А якщо говорити стосовно тієї сфери, якою займається наша організація, тобто про співпрацю із журналістами, то я маю відзначити, що в Кіровоградській області вони були дуже активними. Можливо навіть часто показували не лише приклад громадської активності, але і особистої мужності. Не поодинокими були навіть факти, коли журналісти були побиті через свою громадянську позицію.

Думаю, що дуже важливою була і співпраця із міжнародними організаціями, що допомогли відстояти демократичний вибір, тому що під час кампанії було задіяно не лише спостерігачів з КВУ, але і представників з різних міжнародних організацій. Ми бачили їх і в Кіровоградській області, і вони зіграли свою роль. Їх думка була дуже важливою під час визначення рівня демократичності цих виборів. І навіть, якщо розглядати цей процес по відношенню до журналістів, то відомо, що наші представники преси зверталися за підтримкою до міжнародних журналістських організацій, наприклад до

репортери без кордонів". Все це свідчить про те, що українське суспільство чи його суб'єкти, вже вийшли за межі національного життя і стали суб'єктами міжнародного. З моєї точки зору це дуже позитивно, оскільки ми вийшли з ізоляції не декларативно, а насправді. А головне, що сталося це не лише на рівні дипломатів та політиків, а й всього суспільства в цілому. Ми стали частиною великої європейської демократичної спільноти.

- На Вашу думку, ті зміни, що відбулися мають безповоротний характер? Це кількість, що вже перейшла в якість, чи до цього ще далеко?

- Тут є дві позитивні тенденції і та, яка на мій погляд, ще не вирішена у розвитку громадянського суспільства принципово. Перша частина дійсно позитивна, тому що створена велика кількість НДО. Завдяки таким організаціям як наша - ІСКМ та нашим партнерам з ЦПТІ, підготовлені кадри для цих громадських організацій. Саме ці люди активно проявили себе протягом останніх місяців. І така тенденція спостерігалася у більшості регіонів України. Я б навіть сказав, мала масовий характер. З іншого боку є моменти, які принципово не вирішені, і без вирішення яких неможливо стверджувати, що громадянське суспільство в Україні повністю сформувалося. Перш за все, НДО, як суб'єкт суспільного життя потребує джерел фінансування. І що важливо, ці кошти мають бути вітчизняними, а не закордонними. Створення ресурсної бази для громадянського суспільства є принципово важливим пунктом. Тільки тоді, коли її буде створено, можна буде стверджувати, що громадянське суспільство в Україні відбулося. Що я маю на увазі? Недержавні організації не можуть бути прибутковими і вони не повинні заробляти гроші. Тобто мають бути інституції, які б фінансували їх діяльність на основі безповоротної фінансової допомоги або ж благодійної пожертви. Іншого шляху немає. Повинні бути національні фонди, які мають фінансуватися перш за все бізнесом. Поодинокі прояви такої співпраці ми вже спостерігаємо, але потрібно створити сприятливі умови. Повинні бути фонди місцевих громад, як на Заході, так звані «комунальні фонди». Ще одним шляхом підтримки громадських ініціатив може стати соціальне замовлення з боку органів місцевого самоврядування. Позитивний досвід такої співпраці існує в Одесі, але, його потрібно розповсюдити в інших регіонах. За умови створення цих трьох складових на національному рівні, ініціативи будуть підкріплені відповідними ресурсами і завдяки цьому, можна буде стверджувати, що громадянське суспільство в Україні відбулося.

- Як Ви вважаєте, чи готове суспільство до створення таких інституцій? І якщо так, то чи довго триватиме процес переходу?

- Те, що потенційні можливості до цього існують, показали останні події. Я вже переконався в цьому на власному досвіді і думаю, що багато з тих, хто був задіяний в розв'язанні політичної кризи цю думку підтвердить. Тисячі громадян України, в тому числі і бізнесмени, добровільно робили великі пожертви на підтримку громадських ініціатив по відстоюванню базових принципів демократії, передусім права свободи вибору. Тобто, потенціал для розпитку благодійництва в суспільстві є. Чому вони все це робили? Тому що бачили необхідність змін, вірили тим людям, що стали на шлях захисту правових норм, звідси і така підтримка. Чому раніше такого не відбувалося? Не тому, що вони не готові були робити пожертви, або ж зовсім їх не робили, просто люди не вірили в те, заради чого їм пропонували робити внески. Я бачу тут декілька шляхів. В першу чергу - продовження освітніх програм з лідерами НДО, саме в напрямку співпраці з такими структурами. Громадські організації мають стати більш відкритими, зрозумілими для суспільства. І тоді проблем з пошуком ресурсів в них станс значно менше. А ось наскільки швидко це станеться - в різних регіонах це буде неодноразово. Процес проходитиме з різною швидкістю, а залежатиме він багато в чому від характеру форм та інтенсивності діяльності таких організацій як наша. Від того наскільки якісно і успішно вирішуватимуть вони ці проблеми. Дуже важливо, щоб в кожній області не витрачали час на винахід "власного велосипеда", потрібно вивчати досвід колег і якнайшвидше запроваджувати його в своїй діяльності. А позитивний досвід Україні вже є.

- А чи не можна розробити якусь загальнонаціональну концепцію цілеспрямовано? Ті розповсюджувати, наприклад застосувавши досвід, що напрацьований ІСКМ та ЦПТІ?

- Так, ми співпрацюємо із Міністерством культури, використовуємо польський досвід і сподіваємося, що все це матиме продовження. Одним з елементів того проекту, що зараз проходить апробацію в трьох областях - якраз і є створення центрів громадської активності, що могли б стати базою для ресурсного забезпечення громадських ініціатив. У будь-якому випадку, саме так розвиваються події в Польщі. Ми сподіваємося, що створення подібних центрів в Україні приживеться настільки ж добре, як і у наших сусідів. Це реальний шлях, принаймні один з них. Звичайно, окрім нього є і інші варіанти, такі як розвиток громад та створення комунальних фондів. Здається, що ми

йдемо різними шляхами, але всі вони - до однієї мети. І це нормально, оскільки суспільство в нас плюралістичне та демократичне. Не може бути однієї стратегії, так само як одного шляху до істини. Їх повинно бути декілька. З іншого боку, було б добре, якби лідери НДО, що цим займаються, періодично збиралися та обмінювалися позитивним досвідом, узгоджували б свої програми. Тоді справа просуватиметься набагато швидше.

- Тобто все залежить від консолідованості НДО, чи якісь законодавчі акти теж потребують змін?

- Ні, безумовно законодавчі зміни потрібні. Необхідні зміни в бюджетному кодексі та податковому. Особливо, стосовно тих пільг що стосуються благодійників. Чому так розвинена благодійність у США? Тому що там неможливо бути успішним бізнесменом, якщо ти не робиш пожертви.

- На Вашу думку, нова влада зацікавлена у відповідних змінах?

- Мені важко сказати. Позиція громадського лідера мало чим відрізняється від позиції журналіста: і ті, і інші хоча б трохи, але завжди знаходяться в опозиції до будь-якої влади. До речі, їй це тільки на користь. Потрібна не лише готовність влади йти на діалог з громадськістю, потрібна і готовність спільноти сформулювати свої вимоги до влади, визначитися у своїх потребах. Тому я вважаю, що спочатку лідери НДО повинні зібратися, сформулювати проблеми, розглянути свої нароби, узгодити пакет документів, і вже з цими конкретними пропозиціями починати конструктивний діалог з владою.

Еліна Мороко

Інститут соціокультурного менеджменту:

а/с 4/30, м. Кіровоград, 25006

8(0522)246675

iscm@ngo.org.ua

www.presscat.org.ua

ЖУРНАЛІСТИКА усвідомлено обирає

сказати: «Колеги я люблю вас і вами пишаюся». Взагалі то, не так часто журналісти говорять про свою роботу, але коли вже надто гостро стояло питання діяльності ЗМІ під час виборів, декілька місяців у страшенному напруженні, без вихідних і відпочинку, діставалося не лише керівникам... Адже тиск відчували майже всі журналісти, які намагалися бути об'єктивними. У Кіровограді першим показовим побиттям став випадок з тележурналістом Олександром Дануцею. На щастя, більше тоді дісталось відеокамері. Потім був Геннадій Рибченков. Заступнику редактора всеукраїнського тижневика «Україна - центр» пощастило менше, оскільки ногами били саме його. За 2 тижні, які Геннадію довелося провести на лікарняному ліжку, його відвідало щонайменше половина кіровоградських журналістів. Хто не міг прийти сам - передавав вітання. Всі відчували журналістську солідарність. Почуття дружнього ліктя під час виборчих перегонів превалювало над усім іншим.

Окрім випадків фізичної розправи в Кіровограді було багато випадків усіляких погроз. Вносила свої корективи і політика засновників тих, чи інших видань. Втручання було настільки серйозним, що в деяких засобах масової інформації всупереч волі засновників такі не пішли, хоч і мали для цього не лише всі законні підстави, а і успішний досвід колег. Прецедент, який створив колектив обласної газети «Народне слово», довів, що об'єктивне висвітлення подій, навіть за таких умов, цілком можливе. До речі, велику роль тут зіграла і корпоративна єдність журналістів. Переважна більшість з них, вийшла на центральну площу міста і в скрутний час своїх колег підтримала. Взагалі ж на мою думку нинішні вибори показали, що Кіровоградські працівники пера, вміють діяти консолідовано. А тепер слово колегам:

Оксана Гуцалюк - газета "Україна - центр", м. Кіровоград.

- Оксано, як ти оцінюєш роль кіровоградських журналістів під час останніх виборів?

- На нинішніх виборах робота кіровоградських журналістів в корені відрізнялася від такої ж роботи на попередніх президентських та парламентських виборах. Цього разу представники мас-медіа були менш заангажовані, мені здається, саме тому змогли зробити те, що не під силу було б зробити товаришам Віктора Ющенка, якби вони діяли самостійно. Якщо раніше журналістів за півроку або за рік до кампанії розбирали" по газетах, по штабах, по прес-службах, то цього року майже всі працювали на своїх робочих місцях. Якщо не в одній

команді, то в одній колоні, і виконували роль не стільки інформаторів населення, скільки контролерів лій тієї ж влади чи опозиції. Тобто вони не були конкретно ані з владою, ані з опозицією. Особисті симпатії звичайно ж були, але такої яскравої залежності під час цих виборів не було. Згадати навіть такий епізод, як підбиття підсумків другого туру територіальної виборчої комісії (в ніч з 21 на 22 листопада). Коли через два дні мішки з бюлетенями виявилися зовсім іншими, саме журналісти першими вийшли до людей, що стояли перед кіровоградським міськвиконкомом. Попросили мікрофон і розповіли про все, що відбулося в ТВК, про те, що зробили із волевиявленням народу. В принципі, ми могли написати про це потім, по обурюватися і все, але потрібно було про це сказати людям, владі: "Зараз ми вийдемо і всім все розповімо". Я вважаю, що участь кіровоградських журналістів у цих виборах була дуже активною і гідною.

І, я думаю, якийсь свій внесок в те, що зараз змінилася влада, в те що буде притягнено до відповідальності багатьох партійців та чиновників, що дискредитували себе під час виборів, зробили і журналісти.

Світлана Орел - газета "Вечірня газета", м. Кіровоград.

- Світлано, ти одна з тих, хто брав участь у проекті ІСКМ для журналістів «Розвиток незалежного інформаційного простору в Україні», як на твою думку чи це позначилося на позиції Кіровоградських журналістів?

- Я, чесно кажучи, прямо не пов'язувала участь журналістів в штабах, в політичних чи громадських процесах з цим проектом. Але мені чітко видно, що журналісти брали активну участь у виборчому процесі і робили це усвідомлено. Тобто це була робота не за примусом чи за гроші - це був усвідомлений вибір. І в багатьох випадках це був вибір людей, що не могли відстояти свою думку в редакції. В них не було можливості реалізувати себе в професійній діяльності, тому ці люди працювали в штабах, писали виступи, брали участь в акціях. Таких прикладів було багато. Я думаю, що якийсь внесок проекту ІСКМ в цьому є. Ті заняття я дуже добре пам'ятаю. В ході тих тренінгів приходило розуміння значення ваги громадських організацій для суспільства. Думаю, що саме для формування громадської позиції велику роль зіграла ця програма. Як на мене, вона була дуже корисною і потрібною, стимулювала інтерес журналістів. А коли є інтерес він реалізовується в якісь конкретні форми. Ти йдеш в якусь громадську організацію, знайомишся з керівництвом, бачиш що ці люди роблять щось корисне, що це гарно, цікаво, а головне комуś

потрібно. І тоді вже зовсім інше ставлення. Раніше в мене було враження, що громадська діяльність чи політична знаходиться поза інтересами людей. Людина жила своїм життям, в неї була робота, сім'я, а громадське життя було десь за стіною. Зовсім не часто обставини складалися так, що громадське життя ставало твоїм. Особисто в мене було так. Наша група була однією з кращих в університеті, ми ходили разом в музеї, переживали за одногрупників, коли вони здавали іспити і таке інше. Тобто оте наше близьке, воно паралельно ставало громадським і це якось зруйнувало цю стіну. Той хто відчув у себе в житті таке поєднання, для нього займатися громадським життям стало простіше. Але для більшості людей, і молодих, на жаль теж, цей стереотип зберігається. Розумієш, для праці журналіста це взагалі неприйнятно, бо це публічна професія. Ми люди, які повинні по суті за покликом серця, бути у вирі життя, інакше немає сенсу працювати. Тому цей проект ІСКМ по роботі з журналістами, на мою думку, в першу чергу спрямований на руйнування стереотипів і допомагає зробити перехід людини до громадського життя цілком усвідомленим.

Ольга Пилипенко - газета "Вечірня газета", м. Кіровоград)

- *Всі три тури президентських виборів ти працювала як член дільничної комісії, а потім ще й була її головою. Що тебе до цього спонукало?*

- Я всі свої роки після 28, коли закінчився мій комсомольський вік, свідомо уникала політики. Вважала, що це брудна справа, і що бути в політиці і не забруднитися практично неможливо. Але моя знайома, що була довіреною особою Омельченка, попросила мене стати членом дільничної комісії. Я довго відмовлялася, а потім все ж погодилася. Як обов'язкова людина ходила на засідання комісії, отож бачила все, що там робилося. Після другого туру мене з ДВК виключили з ще 6-ма особами. Цілий день мені довелося відстоювати своє право в апеляційному суді. І тоді мене, як то кажуть, взяло зло. Я побачила, яка там була неправда і тут вже включився якийсь принцип непокори. Вирішила йти до кінця. Потім мене запросили стати головою ДВК і я погодилася. Все 26 грудня пережила в страшенному напруженні - боялася провокацій. Тому хочу сказати, що нервовий шок, який я тоді пережила робить всі інші неприємності простими дрібницями. Кожна людина на певному етапі життя відчуває якісь зміни, починає дивитися на все іншими очима. Гак як кров кожні 7 років оновлюється, так і тут. Мені здається, що просто прийшов той час, коли щось змусило прийняти мене таке рішення. Тепер я думаю, що то була не

випадковість. І якщо виникне потреба далі працювати в цьому процесі - я не відмовлюсь. Знаєш, я вже інакше стала дивитися на життя і вже не уникаю такої роботи і мені це страшенно болить.

- *Оля, свої дії зараз ти класифікуєш як політичну активність чи громадську?*

- Гак, саме як громадську. Я не є членом ніякої партії і в мене немає жодного бажання йти до неї, тільки тому що зараз це модно або ще чомусь. Все те що я робила - робила як громадянин. Ми не маємо права стояти осторонь, тим паче якщо бачимо ту неправду, ту цинічну і неприховану брехню, свідками якої нам доводилося бути.

- *Як на твою думку поводитися журналісти під час виборів?*

- Я не можу сказати за всіх, а в нашій редакції взагалі цікава ситуація вийшла. Майже всі журналісти, особливо 26 листопада брали участь у роботі ДВК. У нас не було можливості висловити свої погляди в газеті, тому ми боролися шляхом, яким могли.

Розмову вела Еліна Мороко

Інститут соціокультурного менеджменту:

а/с 4/30, м. Кіровоград, 25006

8(0522)246675

iscm@ngo.org.ua

www.presscat.org.ua

ІНТЕГРАЦІЯ заради спільної мети

Щоб зібрати разом багато цікавих розумних людей обов'язково потрібен серйозний привід. Адже у шаленому ритмі життя кожен літає по своїй орбіті і великими групами збираємося лише у випадках.

Таким винятком із правил, який трапився у середині останнього місяця зими, стала міжнародна конференція "Інтеграція місцевих спільнот: шлях до сталого розвитку". На конференцію, яку проводили кіровоградці, приїхали друзі та колеги

із Дніпропетровська, Миколаєва, кількох районів Кіровоградської області, а також з-за кордону, із сусідньої Польщі.

Приводом, який зібрав до купи близько п'ятдесяти представників різноманітних громадських організацій, було продовження процесу обміну досвідом та започаткування серії тренінгів польськими фахівцями для українських лідерів громадського сектору. Почалася така транскордонна взаємодія ще минулого року, коли на конференцію, організовану «Центром підтримки творчих ініціатив» (ЦПТІ, м. Кіровоград) були запрошені спеціалісти Центрів Активності Локальної (CAL, Польща).

Чому запросили саме їх? Бо у нашої європейської сусідки третій сектор надзвичайно розвинутий і там чимало організацій, яким є чому повчити наших НДОшників. Але, як розповіла на конференції керівник ЦПТІ Людмила Станкевич, причиною співпраці саме з мережею САБ стало те, що на початку дев'яностих років минулого сторіччя і в Україні, і в Польщі, незалежно одне від одного, Центр підтримки творчих ініціатив" та Центр Активності Локальної" почали працювати за схожою схемою: «Через відродження закладів культури - до розвитку громадянського суспільства!».

Ця благородна мета вела обидві організації схожими шляхами, ставлячи однакові перешкоди, що корінилися у схожих пострадянських умовах становлення економіки, штовхала на різні помилки, але допомагала знайти оптимальні рішення. Що у результаті? В Польщі - розгалужена мережа центрів, які стимулюють розвиток громадянського суспільства від маленького села до великого міста. В Україні - система інформаційно-консультативних пунктів на базі закладів культури у трьох центральних областях, а також відповідна Національна програма, вироблена у співпраці із Міністерством культури. І у обох - підтримка як з боку місцевих донорів, державних закладів та бізнесу, так і з боку міжнародних фондів. Зокрема ЦПТІ неодноразово опирався на підтримку Фонду Євразія, представник якого Катерина Копчук, також взяла участь в конференції.

Повертаючись до конференції, варто відзначити внесок власне організаторів події - Інституту соціокультурного менеджменту (ІСКМ). Ця громадська організація, на чолі із Левом Абрамовим, вже досить довгий час працює у партнерстві із Центром підтримки

творчих ініціатив, виконуючи функцію дослідницького, освітнього та інформаційного забезпечення спільних проектів, йдеться про видання книг, підтримку віртуальних ресурсів, а також друк періодичного бюлетеню. І конференція, яку проводили фахівці ІСКМ, була тим елементом, що нарешті інтегрував кілька різних напрямків роботи численних громадських організацій Кіровоградщини, Миколаївщини та Дніпропетровщини у єдине ціле. Хочете аргументів? Будь-ласка!

Від моменту свого заснування і до останнього часу Інститут соціокультурного менеджменту досить інтенсивно співпрацював із журналістами, вбачаючи у залученні репортерів до справи розвитку громадянського суспільства, запоруку успіху зазначеного процесу. Збираючи матеріали для бюлетеню НДО-Інформ" у Дніпропетровську, Кіровограді та Миколаєві, ІСКМ мав на меті донесення позитивного досвіду роботи у центральній Україні до інших куточків держави. Але досі журналісти залишалися для читачів і один для одного лише іменами-підписами під статтями. На конференції редактори та репортери із трьох областей не тільки зустрілися та познайомились між собою, але й виступили з ініціативою створення регіонального медійного об'єднання, котре б готувало та розповсюджувало інформацію про позитивний досвід діяльності НДО. Якою буде доля цієї ініціативи? Це покаже час, але, зазвичай, добрі зерна намірів не зникають безслідно, коли падають у родючий ґрунт партнерства.

Про наміри та сподівання говорили не тільки під час конференції, але й на засіданні Кіровоградського прес-клубу реформ, яке пройшло увечері першого дня конференції за участю журналістів із Дніпропетровська та Миколаєва. Олена Хоткевич та Мачей Живно (Польща), а також Лев Абрамов і Людмила Станкевич (Україна) - таким був склад гостей-експертів, що відповідали на питання журналістів. Як виявилось під час конференції, у Польщі дійсно є великий прогрес у розвитку ініціатив місцевих громад та підтримці цих прагнень з боку держави. Наприклад, вже понад рік у наших сусідів діє закон, який дає шанс кожному громадянину відрахувати 1% від своїх податків на користь так званих організацій громадської корисності. За словами пані Хоткевич тільки протягом першого року введення у дію закону громадські фундації змогли отримати понад один мільйон євро. Цей закон лобіювали самі ж

громадські організації", - розповідає Мачей Живно - Всі ми добре розуміємо, що фінансовий потік від закордонних, особливо американських, інвесторів зменшується. Нині їх увага більше прикута до України, а в Польщу приходять європейські благодійні організації".

Втім, українцям теж не варто сподіватися на постійну фінансову підтримку закордонних донорів. На цьому наголошувала і Катерина Копчук (представник Фонду Євразія). життєздатність організації вимірюється і її здатністю знаходити фінансування суспільно-важливих проектів на місцевому рівні", - додала вона. Цю думку поділяють і інші учасники конференції. Втім, відповідаючи на питання: Що заважає інтеграції українською суспільства?", лідери третього сектору та журналісти дійшли висновку, що матеріально-фінансове забезпечення є зовсім не головною перешкодою. Завищені амбіції, відсутність спільної мети та зневіра у власних силах - ось ті вітрила, під якими український корабель ніколи не досягне берегів суспільної стабільності, а, відповідно, і економічного розквіту. З іншого боку, коли знаєш свого ворога в обличчя, боротися із ним набагато легше. Зрештою кожна із представлених на конференції організацій володіє чималим арсеналом засобів, щоб допомогти інтеграції місцевих громад. Тим, хто ще незнайомий із такими методами, Інститут соціокультурного менеджменту пропонує дві частини книги «Соціальні технології», посібник «Інформаційне забезпечення процесу вирішення соціальних проблем на місцевому рівні» та інші видання, здійснені за підтримки все того Ж Фонду Євразія.

Книги ІСКМ - це акумульований досвід багатьох громадських організацій, які працювали і працюють на теренах нашої держави, обтяженої негативним досвідом тоталітаризму і сподіваннями на негайне і світле європейське майбутнє.

Сьогодні багато хто говорить про розчарування у результатах останніх виборів, про повільність процесів економічного зростання, про помилки нового керівництва у Києві і на місцях. У відповідь я всім пораджу продумати сюжет, у якому не було помаранчевої революції, сюжет, у якому держава не звертає уваги на студентські пікети, проводячи навзамін благодійні концерти для інвалідів на колясках, а замість диференційованої пенсії доплачує нашим дідусям і бабусям по 50 гривень, купуючи їхню вдячність і довіру...

Я б не хотіла жити у такій державі. Адже за роки незалежності у громадянському суспільстві України сталося чимало доброго, що сприяло сьогоднішній зміні курсу держави, а отже потребує належної

оцінки і подальшого впровадження у розвитку. Саме це вважають своїм завданням на найближчі півроку фахівці ІСКМ та ЦПТІ. Однією із тактичних цілей стане виховання лідерів центральноукраїнських організацій за польською методикою Школи громадських animatorів.

Дивне слово, авжеж? Але все досить просто. Пам'ятаєте, як у дитинстві ми захоплювались мультиками - анімаційними фільмами, що були результатом роботи талановитих animatorів. Вони робили живими намальовані картинки або виліплені із пластиліну фігурки... Отаку функцію «анімування» або оживлення" громади виконують і громадські animatorи" у Польщі. Це люди, які користуються авторитетом у селі чи місті, а їх завданням є створення умов для реалізації цікавих ідей у кожній громаді. Вони знайомлять між собою лідерів різних громадських організацій, допомагають їм знайти ресурси для втілення в життя корисних реалізацій проектів, сприяють співпраці третього сектору із державою, сприяють громадській активності всіх вікових та соціальних верств населення: від дітей до людей похилого віку, від міліціонерів до професорів, від власників газетних кіосків до медіа магнатів.

Запитуюмо: потрібна така анімація в Україні?" безперечно!" - відповідають учасники конференції. Тому і було делеговано по кілька представників кожної області до участі у проекті «українсько-польська школа animatorів», котрий вже стартував у нашій державі. Що ж, вдалого шляху і досягнення мети бажаємо всім його учасникам. А що буде результатом проекту - про це у наступних номерах нашого бюлетеню.

Вікторія Талашківч

Інститут соціокультурного менеджменту:

а/с 4/30, М.Кіровоград, 25006

8(0522)246675;

iscm@ngo.org.ua

www.presscat.org.ua

МИ - animatorи

На початку лютого в рамках спільного проекту Центру локальної активності (САБ, Польща) та Центру підтримки творчих ініціатив (ЦПТІ, м. Кіровоград) п'ятнадцять представників державних закладів культури та НДО з Кіровоградської, Дніпропетровської та Миколаївської області пройшли тренінг «Шляхи розвитку місцевої громади».

Цей тренінг став логічним продовженням багаторічної роботи Центру підтримки творчих ініціатив по створенню інформаційно - консультативних пунктів (ІКП) для громадських активістів на базі державних закладів культури в трьох областях, і є складовою частиною Центральноукраїнського кластеру проєктів "Інтеграція місцевих спільнот", який реалізує Інститут соціокультурного менеджменту (м. Кіровоград) у співпраці з Центром підтримки громадських і культурних ініціатив (м. Дніпропетровськ) та Центром сприяння суспільним інноваціям (м. Миколаїв). Цього разу кращі консультанти-методисти зібралися повчитися у польських колег, які теж пішли шляхом перетворення закладів культури у центри місцевої активності громади.

Як і ЦПТІ, почали вони з освітніх програм, в результаті чого серед працівників закладів культури поступово почали з'являтися громадські аніматори, тобто люди, які свою діяльність розуміють набагато ширше, ніж проведення різноманітних концертів та фестивалів. Такі спеціалісти виявились настільки погрібними суспільству, що невдовзі було створено спеціальну «Школу громадських аніматорів», де протягом двох років без відриву від основної роботи проходять навчання директори будинків культури, директори бібліотек, методисти, бібліотекарі, соціальні працівники, тощо. З допомогою методів, освоєних в Школі, аніматор може визначити проблему, яка виникла або існує в громаді, зрозуміти які сили можуть бути зацікавленими у її вирішенні, а потім об'єднати ці сили і надихнути їх на вирішення проблеми, власне тому, цих людей і називають аніматорами. Слово це походить від лат. *anima*, що означає душа, тобто аніматори ніби оживляють своє оточення, спонукають до дії, дуже влучно передає зміст цього поняття російське слово „воодушевлять”.

Мачей Живно, тренер, що приїхав навчати українську групу, теж випускник Школи громадських аніматорів. На тренінгу він намагався передати дух польського аніматорського руху, розповідав про Школу та демонстрував методи навчання. Особливо всім запам'ятався епізод створення образу ідеального аніматора, якого мужньо зображувала Олена Пергун, президент Центру сприяння

суспільним інноваціям (м. Миколаїв), поки інші вирішували, які риси характеру та вміння повинен мати аніматор.

Мачей дуже швидко знайшов контакт із аудиторією, адже він ще кілька років тому був директором клубу і йому самому довелося пройти шлях перетворення будинку культури, що перебував у становищі багато в чому схожому на стан наших будинків культури, на центр локальної активності (САБ), який не лише користується повагою і авторитетом у своїй громаді, але й залучає солідні кошти на реалізацію власних проєктів та на підтримку проєктів місцевих ініціативних груп. Зрозуміло, що його досвід був надзвичайно цікавим і корисним для наших

активістів, у яких цей шлях ще попереду. І якщо на початку тренінгу деяку незручність створювало те, що вівся він польською мовою з перекладачем, то вже наступного дня в більшості випадків все було зрозуміло без перекладу, настільки довірливою була атмосфера і близькими погляди тренера і слухачів на проблему.

Перед початком занять багато учасників не мали чіткого уявлення, хто такий аніматор, дехто, навіть, вважав, що це щось пов'язане з мультиплікацією, але вже буквально після кількох годин всі зрозуміли, що це саме те, чим вони займаються вже кілька років і до чого прагнуть у своїй роботі.

- Коли Мачей розповідав, як працюють громадські аніматори в Польщі, - говорить одна з учасниць тренінгу, президент ЦПТІ Людмила Станкевич, - я помічала дуже багато подібного тому, як працюють наші консультанти-методисти. І це дуже приємно, що і ми, і наші польські колеги незалежно один від одного прийшли до аналогічного способу вирішення проблеми активізації громади. Звісно, завдяки увазі з боку держави та більш серйозному фінансуванню, Польща зараз на кілька кроків попереду, і нам є чому повчитися у наших друзів. Але, у зв'язку із демократичними перетвореннями в нашій державі, перед нами теж відкриваються великі перспективи. Невдовзі і у нас будуть свої професійні аніматори, які зможуть допомогти своїй громаді зрозуміти, що її сила в згуртуванні та у бажанні змінити життя на краще.

Ірина Яблунева

ПІДГОТОВКА фахівців у галузі бізнесу та менеджменту: глобальні перспективну

Українська Асоціація з розвитку менеджменту та бізнес освіти (УАРМБО) провела у Дніпропетровську 17-19 лютого 2005 р. шосту щорічну міжнародну конференцію „Розбудова бізнес менеджмент освіти”, що організується в рамках здійснення проекту Агентства США з міжнародного розвитку Бізнес менеджмент освіти в Україні за підтримки Міжнародної благодійної організації консорціум із вдосконалення менеджмент освіти в Україні”.

Учасники конференції, а це представники Міністерства освіти та науки України, владних структур, бізнесу, українські освітяни разом з закордонними колегами і представниками міжнародних інституцій та громадських організацій намагалися дати відповіді на такі запитання: чи здатна національна економіка та освіта успішно інтегруватися в європейське та міжнародне середовище, що треба робити адміністраторам закладів бізнес-освіти, щоб успішно конкурувати на світовому ринку, чи готові українські вищі навчальні заклади до професійної акредитації та ін.

Голова Консорціуму із вдосконалення бізнес менеджмент освіти в Україні, директор Центру націй з перехідною економікою Збігнев Бохняж наголосив, що в Центральній і Східній Європі мало вищих навчальних закладів, де б пропонували якісні програми з ринкової економіки. На його думку, це наслідок командних методів економіки, які були притаманні ним країнам протягом багатьох років. Ще сім років чому 80% дисциплін і курсів вищих навчальних закладів диктувало Міністерство освіти і науки і лише 20% пропонували самі заклади і навіть, коли зарубіжні громадські організації простягли свою руку допомоги, не всі наші університети скористалися цим. Із 200 закладів, які спеціалізуються на менеджмент і бізнес-освіті, менше чверті зголосилося на реформування, аби перебудувати свою роботу у бік покращення і наближення до європейських стандартів.

Голова правління консорціуму із вдосконалення освіти в Україні, Регіональний директор проекту Агентства США з Міжнародного розвитку «Бізнес - менеджмент освіта в Україні» Мікей Мюллей сказав, що за п'ять років дії проекту для українських освітян було організовано 475 заходів - це семінари, стажування в університетах Польщі і США, розробка ситуаційних вправ на досвіді 100 українських

промислових підприємств і впровадження їх у навчальний процес. Словом, обмін не лише теоретичними знаннями, а й практичними навичками. Було надано допомогу конкретним адміністраторам і викладачам для більш якісного викладання їх дисциплін.

Голова Ради Української Асоціації з розвитку менеджменту та бізнес-освіти Ніна Ушакова наголосила, що освіта не повинна залишатись осторонь процесів, які відбуваються в Україні у напрямку до Європи. Саме навчальні заклади мають зараз готувати таких спеціалістів, яких би визнавали не тільки на національних теренах, а й Європі і Світовому Співтоваристві. Насамперед це стосується підготовки фахівців у галузі бізнесу та менеджменту. За словами Ніни Ушакової, значну роль у цьому процесі відіграє організація, яку вона очолює. Українську Асоціацію з розвитку менеджменту та бізнес-освіти (УАРМБО) було створено три роки тому. У 2002 році вона об'єднала 36 вищих навчальних закладів та бізнес-шкіл країни. У лютому 2003 року до Асоціації приєдналося ще 8 організацій, а в березні 2004 року ще 7. Нині до складу УАРМБО входить 47 вищих навчальних закладів (19 державних, 27 приватних та 1 навчальне підприємство). Серед членів Асоціації потужні Національні університети і нові навчальні заклади, які успішно працюють у підготовці спеціалістів у галузі менеджменту і бізнесу з 16 областей України та Автономної Республіки Крим.

Ніна Ушакова каже, що мета Асоціації - наблизити українську освіту до вимог Європи і Світового Співтовариства. А відтак з самого початку почали працювати над розробкою стандартів якості освіти. Протягом трьох років наші освітяни стажувались за кордоном, брали участь у міжнародних конференціях і семінарах, намагалися адаптувати стандарти роботи зарубіжних ВНЗ до правового поля функціонування освіти в Україні. Це дуже актуально зараз, адже, цього року Україна має зробити ще один рішучий крок - входження української системи освіти до Болонського процесу. До травня, коли мають бути підготовлені відповідні документи, система нашої освіти повинна адаптуватися до світових вимог, зокрема це стосується підвищення якості знань, єдиної системи оцінювання студентів, вимірювання їх працездатності, тощо.

За станом справ у системі менеджмент та бізнес-освіти в Україні спостерігають органи Ради Європи, тому за результатами конференції, яка пройшла у Дніпропетровську планується надати актуальні та корисні рекомендації навчальним закладам. Міністерству освіти та науки України, іншим державним установам. Планується ознайомлення широких кіл української громадськості з орієнтирами європейського співтовариства, щодо розвитку конкурентоздатної системи менеджмент та бізнес-освіти в Україні.

Ірина Добра

ОБЕРЕЖНО - діти!

«Воля» матерів багато чого коштує»

Тридцятидворічна Наташа вмерла торік від звичайного запалення легень. Просто не вистачило грошей на лікування. Жила в кімнаті одного із заводських гуртожитків Дніпропетровська з дванадцятирічною дочкою Яніною. У дівчинки - дитячий церебральний параліч і гідроцефалія. Чоловік залишив сім'ю відразу після народження дитини-інваліда. На двох - інвалідська пенсія 67 гривень плюс 5 гривень допомоги від держави людині, що доглядає за інвалідом. Наташу поховали, Яніну відправили в дитячий будинок...

За словами Олени Данчук, голови міської громадської організації допомоги і медико-соціальної реабілітації дітей - інвалідів «Воля», ця історія відбиває дійсне положення сімей з дітьми-інвалідами в суспільстві. Залишившись один на один з усіма своїми проблемами, матері нерідко зводять рахунки з життям, яке стало нестерпним.

Реабілітаційний центр-за проектом матерів інвалідів

Чотири роки тому матері дітей-інвалідів вирішили об'єднатися в громадську організацію. Мету поставили перед собою непросту - захищати права й інтереси дітей з обмеженими фізичними можливостями, сприяти їхній медичній, соціальній і професійній реабілітації, підтримувати родини, що виховують дітей-інвалідів. Якщо коротко - зібралися разом, щоб не загинути по одному.

Спочатку попросили у лікарнях списки дітей-інвалідів, написали їхнім матерям і запропонували об'єднатися в громадську організацію. З тих, хто відразу відгукнувся, сформувався кістяк «Волі» - більше ста сімей. Протягом чотирьох років в організацію вступили ще сімдесят.

- Ми звертаємо особливу увагу на січ 'і, у яких діти-інваліди живуть, а не на ті, у яких мами віддали їх в інтернати, - говорить Олена Данчук. - Як правило, цим батькам дуже складно, ми це знаємо на власному досвіді. Моєму сину Ростиславу - інваліду з ДЦП я забезпечила повну медичну реабілітацію. Тепер бачу, що його ще потрібно соціально адаптувати в суспільство,

дати йому якусь професію. Такі ж проблеми у всіх мам.

Торік на житловому масиві «Тополя» було відкрито центр соціальної реабілітації інвалідів. Ініціатива створення цієї установи належить «Волі».

- Наш типовий проект не змінився, - стверджує голова, - міськвиконком пішов назустріч і прийняв усі наші пропозиції. Мета нашого реабілітаційного центра - професійна підготовка дітей-інвалідів після школи. Зараз там вчать трьом професіям - швець, швачка і оператор комп'ютеру. У перервах між заняттями діти проходять медичну і психологічну реабілітацію. Усе вийшло навіть краще, ніж: ми очікували. Мер Дніпропетровська Іван Куличенко нам сказав, що це буде центр на вищому рівні, і свою обіцянку він виконав.

За чотири роки організації також вдалося домогтися виділення з міського бюджету коштів на безплатні ліки для дітей-інвалідів. У 2005 році ще виділено 220 тисяч гривень. Наскільки це важливо, читач може зрозуміти по вартості медикаментів. Наприклад, одна упаковка засобу для епілептиків коштує 284 гривні, а вистачає її максимум на місяць, препарати росту для дітей з карликовою хворобою коштують 80 тисяч гривень. В Україні дітям, що страждають цим захворюванням, дають медикаменти безкоштовно тільки в Дні про петровську.

- Одержуємо гуманітарну допомогу і розподіляємо тим, хто її потребує, - продовжує Олена Данчук, - інвалідні коляски, ходунки й інші засоби реабілітації. Проводимо різноманітні концерти, водили дітей у дельфінарії і цирк. Для них будь-який культурний захід - ціла подія.

До речі, 30 січня громадська організація «Воля» відзначила свою четверту річницю. Запросили на концерт сім'ї, що виховують дітей-інвалідів. Перед ними виступили актори театру юного глядача, потім був "солодкий стіл". Цей захід профінансувала міська організація партії «Наша Україна».

Крім міської влади, «Волі» допомагають депутати Верховної Ради Леонід Сергієнко і Сергій Бичков, лобюють інтереси дітей-інвалідів у парламенті. Л. Сергієнко також оплачує їхнє лікування разом з мамами в санаторних установах, тільки торік виділив 50 путівок. Шкода, що інші народні депутати від Дніпропетровська, до яких неодноразово зверталися представники «Волі», ніяк не відреагували на проблеми дітей-інвалідів. Не відгукнулися і представники бізнес-структур.

- Ми неодноразово друкували свої банківські реквізити у ЗМІ, ходили і просили, - говорить голова організації «Воля», - але ніхто ні копійки не перерахував.

Один долар на місяць може бути тільки жартом

Незважаючи на те, що пенсію дітям-інвалідам з вересня минулого року збільшили до 285 гривень, матеріальне становище цих сімей залишає бажати кращого. Адже на ці гроші доводиться жити і мамі, і дитині. Допомога від держави за опіку над інвалідом складає, як говорилося вище, 5 гривень. Торік у гості до представників «Волі» приїжджала шведська організація. Отож, коли шведи почули, що матері інвалідів отримують 1 долар на місяць, то спочатку сміялися. Гадали - жарт...

Якщо дитина-інвалід живе в дитячому будинку, держава витрачає на його утримання 700 гривень на місяць. На домашнього - у два рази менше. На ці гроші мати повинна його лікувати (крім основної хвороби можливі застуди та інше), годувати, вдягати і взувати, оздоровлювати, водити в дитячий садок чи школу й оплачувати 100% вартості комунальних послуг. Раніше інваліди мали пільгу на оплату комуналки (50%), зараз її замінили адресною допомогою - 13 гривень на місяць. *- Борги за комунальні послуги в наших сім'ях дуже великі, у багатьох справи вже лежать в судах, - розповідає Олена Данчук. - А вони не платять, тому що просто не мають чим, адже якщо вибрати між: життям дитини й оплатою за комунальні послуги...*

Практично всі мами дітей-інвалідів не працюють, по-суті, сидять на довічному неоплачуваному лікарняному. Однак після виходу на пенсію, будуть одержувати мінімальну суму, адже коштів у пенсійний фонд не сплачують.

- Таке враження, що в нашій країні заохочуються матерів, що не бажать піклуватися про своїх дітей, залишаючи їх на утримання держави, - вважає голова «Волі». — А таких, що не перекладають свої обов'язки по вихованню дитини-інваліда на інших і присвячують йому життя, навпаки...

Дуже гострою є проблема оздоровлення. Вважається, що діти-інваліди регулярно і безкоштовно оздоровлюються. Насправді від відділів охорони здоров'я безкоштовні путівки одержують тільки одиниці, попередньо простоявши в черзі кілька років. Санаторії приймають тільки тих дітей, що цілком себе обслуговують і без супроводу матері. Путівки матері і дитини одержують тільки жінки з дітьми до 7 років. От і сидять прикуті до інвалідних колясок хлопчики і дівчатка роками в чотирьох стінах.

Що ще важливо в роботі «Волі» - це взаємодопомога всіх членів цієї організації. Наприклад, одна з мам працює в кінно - спортивному комплексі і запрошує туди дітей з ДЦП, адже

іпотерапія дуже ефективна при цьому захворюванні. А ще «Воля» у буквальному значенні зміцнила волю матерів.

- Коли ми збиралися в перший раз, просто один перед одним плакали, - згадує Олена Степанівна. - Кожен був сам по собі і шукав плече, щоб виплакати. Тепер ми стали більш впевненими в собі. Ті мами, що билися у відчай і кричали, що нікому не потрібні, стали іншими. Вони навчилися відстоювати свої права.

Олена Мисник

КРОК назустріч до самого себе і

Серед учасників засідання Миколаївського прес-клубу Українського освітнього центру реформ, проведеного нещодавно з ініціативи представників Миколаївського фонду ЛАСКА Сприяння економічним і соціальним реформам" був і Миколаївський центр всеукраїнської волонтерської організації «Турбота про літніх».

Як засвідчили експонати виставки, на його рахунок безліч корисних і цікавих справ: догляд за тяжкими хворими, робота школи волонтерів, концерти художньої самодіяльності в лікарнях, організація виставок робіт декоративно-ужиткового мистецтва умільців-аматорів, збір художньої літератури та періодичної преси для тих, хто не може відвідувати бібліотеку, організація благодійної допомоги... Усього не перелічити.

Але цього разу ми, зустрівшись з активом, попросили детальніше поділитися тим, що дає робота в центрі самим волонтерам.

- Наша благодійна організація як осередок всеукраїнської, - розповідає її лідер Наталя Володка, - виникла однією з перших у країні, працює вже 4 роки, постійно примножує лави своїх активістів і тих, хто звертається до нас по допомогу. А це свідчить про необхідність подібних організацій як невід'ємної складової громадянського суспільства. Адже вони дають можливість вирішити таку серйозну проблему, як подолання самотності, а також самореалізації людини, у тому числі і в похилому віці. Відірваність від активної виробничої діяльності, суспільно корисних справ для деякого перетворюється на стресову ситуацію, може впливати негативно на психологічний стан людини, і, як результат, на її здоров'я. Тому наша організація допомагає уникнути цього, залучаючи літніх людей до активної громадської діяльності.

Валерій Федорович Фальов, за фахом слюсар-інструментальник, на пенсію пішов із журналістської роботи, а нині на громадських засадах очолює консультпункт із захисту прав людей похилого віку, який організований при центрі із вересня 2004 року. *За ці 4 місяці роботи, - зазначив Валерій Федорович, - до консулат пункту звернулися більше 30 громадян із різноманітними проблемами - від побутових до юридичних. Звичайно, ми не спеціалісти з останніх питань, однак завдяки надбаному життєвому досвіду й обізнаності компетентно можемо порадити, куди саме треба звертатися, а це значно скорочує шлях до вирішення проблем. Як приємно бачити, як у нещодавно пригніченої людини, що потрапила у безвихідь, з'являється вогник надії в очах, як вона ніби розправляє крила після твоєї допомоги. Це дає мені відчуття потрібності й задоволення життям.*

Алла Корнійвна Матвєєва пригадує, що під час активної трудової діяльності обов'язки лікаря повністю її поглинали, не залишаючи вільного часу на задоволення культурних потреб. І лише вихід на пенсію дозволив насолодитися читанням художньої літератури.

- Однак, додала Алла Корнійвна, - на самоті це не приносить мені повного задоволення. Хочеться з кимось поділитися. Хочеться допомогти тому, кому важко у житті. Це і привабило мене в роботу волонтерів. Ми тут отримуємо можливість самореалізації, а вреїти, й самозбереження, бо робота в центрі з людьми підтримує перш за все самих нас - мобілізує, згуртовує, спонукає до пошуку, а отже, наповнює наше життя сенсом. Ми відчуваємо, що потрібні суспільству і йдемо в ногу з ним. Особливо в цьому переконала участь у засіданні постійної депутатської комісії міської ради з питань місцевого самоврядування, гласності, зв'язків зі ЗМІ й об'єднаннями громадян, яку очолює В.Б. Євдокимов. Дійсно, громадськість - компетентна, зацікавлена, активна - велика сила.

Алла Костянтинівна Ковальська, що 42 роки викладала математику в школі, а нині знайшла себе у волонтерському русі, розповіла:

Своєю діяльністю ми намагаємося подолати стереотипне уявлення в суспільстві про людину похилого віку як про особу бездіяльну. Наше життя може й повинне бути таким же змістовним, як і в працездатному віці. До цього лиш треба прагнути. І ті, хто приходять до нас, дійсно знаходять можливість для активного життя. Велика заслуга в цьому нашого голови правління Н. А. Володки, яка всіх запалює своєю енергією, ентузіазмом,

ОБМІНЮЄМОСЯ досвідом

ініціативністю. Саме вона розгледіла в нас те, чого ми свого часу не могли реалізувати в житті, а найголовніше - допомогла відчувати щастя бути потрібним людям, незважаючи на свій вік.

Елеонора Юрївна Луковенко, до пенсії інженер - механік, технолог, цікавилася різноманітними оздоровчими системами. Тепер на заняттях школи здоров'я у центрі волонтерів пропагує здоровий спосіб життя, ділиться знахідками, власним досвідом і, як вона підкреслила, з радістю спостерігає, як під час спілкування з однодумцями люди розкриваються, стають розкутішими, само реалізуються.

Ніна Григорівна Сігова переконана, що своє місце в житті люди похилого віку повинні самі активно шукати, а не нарікати, буцімто їх виключили із суспільного життя.

Часом хвора пластам лежу, - камає вона, - але збираю себе до купи, піднімаюся і йду до своїх по друзі у центр. Тут оживаю завдяки спілкуванню, їх участі в моїх проблемах.

Як відзначила Ольга Ігорівна Кремлівська, колишній викладач вищого училища культури, вона знаходить щастя в тому, що в центрі волонтерів має змогу продовжувати свою діяльність - з тією лише різницею, що тепер працює не з молоддю, а зі своїми ровесниками. - Як радісно бачити, - говорить вона, - що людина після проведення наших вечорів-портретів щаслива! У свій час ми не доспівали, недолюбили, тож саме зараз для цього настав час у колі однодумців.

У нашому центрі ми всі відчуваємо себе молодими душою, - доповнює нашу розмову Людмила Миколаївна Феоктистова, колишній учитель історії.

Вечори поезії, бесіди з краєзнавства збагачують нас, дають можливість самовираження, розкриття тих талантів, що були в нас приспані

В минулому інженер, а нині душа волонтерського колективу, прекрасна виконавиця романсів, поетеса Надія Олексіївна Винокурова на завершення просто прочитала свій вірш. І цим усе сказано: її душа окрилена, радісна, натхнена.

Знайомство з цими чудовими людьми ще раз переконало мене в тому, що ми самі ковалі свого щастя (як не банально це звучить!). Замість того, щоб сидіти на лавці біля під'їзду чи біля домашнього телевізора треба лише зробити крок назустріч одне одному, згуртуватися - і життя грає усіма барвами свого різноманітного, подарує щастя відчуття своєї потрібності в цьому житті.

Наталя Чимбір

БУДЕМО разом! Будемо людьми"

Під таким гаслом у Дніпропетровську протягом чотирьох місяців триває кампанія солідарності з людьми, які живуть з ВІЛ/СНІДом в Україні. Організаторами її виступили "СНІД Фонд Схід-Захід" у співпраці з "Всеукраїнською Мережею людей, які живуть з ВІЛ/СНІДом" за сприяння Міністерства охорони здоров'я України. Кампанія здійснюється за підтримки Міжнародного Альянсу з ВІЛ/СНІД в Україні в рамках реалізації програми «Подолання епідемії ВІЛ/СНІДу в Україні» за підтримки Глобального фонду боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією, Голландської організації міжнародного співробітництва та розвитку, Шведської агенції міжнародного співробітництва та розвитку, а також організації «Лікарі без кордонів - Голландія».

У ході кампанії в засобах масової інформації демонструються відео -, аудіо ролики, з достовірною інформацією з проблеми ВІЛ/СНІДу, зовнішня реклама та друковані матеріали попереджають про необхідність профілактики епідемії та інформують про способи зараження, медики спільно із журналістами, представниками громадських організацій проводять засідання круглих столів, де обговорюють серйозні проблеми лікування й підтримки людей, які живуть з ВІЛ/СНІДом.

За даними обласного центру з профілактики і боротьби зі СНІДом, на перше січня 2005 року в реї юні виявлено понад 19 тисяч чоловік ВІЛ-позитивних. З них понад 13 тисячам осіб встановлено діагноз. Нині в стадії СНІД знаходяться 782 пацієнта, тільки минулого року такий діагноз поставлено 312 людям. У порівнянні з 2003 роком ця цифра зросла на 100 випадків. Таку сумігу статистику мені навів головний лікар обласного центру з профілактики і боротьби зі СНІДом Микола Турчин.

- Які ж заходи вживає те? - запитує у лікаря.

- Починаючи із серпня 2004 року в нашій області пацієнти з ВІЛ/СНІДом отримують антиретровірусні терапію, - говорить Микола Турчин. На сьогодні її отримують 157 осіб, з яких 12 дітей. Ми плануємо, що вже в березні цього року терапію отримуватимуть 250 осіб. Ми співпрацюємо з благодійним фондом реабілітаційний центр наркозалежних «Віртус», з громадськими організаціями «Фенікс» та «Шанс». Також в нашій області почало діяти регіональне представництво людей, які живуть з ВІЛ. З ними ми

теж тісно співробітничасмо. Зараз наш центр реалізує проект спільно з громадською правозахисною організацією альтернатива" щодо правового захисту ВІЛ-інфікованих. Двічі на тиждень в центрі працює кваліфікований юрист, який надає всі необхідні послуги.

Охарактеризувати стан епідемії ВІЛ/СНІДу у Дніпропетровську я попросила завідувачку міським центром з профілактики і боротьби зі СНІДом Ганну Кузнєцову. Ось що вона сказала: „В обласному центрі вже 10 років реєструються випадки ВІЛ. Всього за цей час зареєстровано понад 5 тисяч чоловік, майже 300 особам встановлено діагноз - СНІД. Що стосується антиретровірусної терапії, то у Дніпропетровську її отримують 80 чоловік, люди видужують, піднімаються з ліжка, починають шукати роботу і повертаються до нормального життя. Я впевнена, що АРВ - терапія корисна для таких людей. Тож, приходьте до центру і користуйтеся нагодою безплатно пройти курс лікування”.

Головний лікар обласного центру здоров'я Юрій Корягін має таку думку: "На жаль, наші жителі ще не усвідомили до кінця проблему ВІЛ/СНІДу, ми повинні зрозуміти сьогодні, що це такі ж люди, як і з будь-якою іншою хворобою. Нині необхідно формувати осмислене розуміння цієї хвороби, а також толерантне ставлення до вражених ВІЛ. Поки що темпи поширення всебічної інформації з цієї проблеми значно нижчі, ніж темпи розповсюдження інфекції. Принаймні, за 10 місяців 2004 року ми вже мали стільки хворих на СНІД, скільки за весь 2003 рік.

Вікторія Масюк

У Дніпропетровську з'явилася своя "Мадонна з дитиною"

До пологів залишалося ще два місяці, але маля вирішило прийти у світ набагато раніше. Перейми в двадцятишестирічної Ольги почалися прямо в переповненому автобусі. "Богдан" зійшов із маршруту разом з усіма пасажирами. Причому всі сорок чоловік раптом забули, куди й навіщо вони їхали - і всі везли дитину народжуватися! Водій маршрутки, побачивши машину ДАІ, зупинився й розповів про те, що в салоні породілля. ДАІ - шники включили сирену і супроводили автобус до пологового будинку на вулиці Леніна. Через двадцять хвилин люди зібрали гроші і принесли

необхідні медикаменти. Лікарі дивувалися: "Хто це? У нас такого ще не було, щоб за людину так стояли стіною".

Саме так у серпні 2004 року з'явився на світ Сергій Кобицький. У сімейному консультативному центрі "Аіст"* його називають не інакше, як Сергій Володимирович. Сміються: "Так прийти в цей світ міг тільки дуже великий начальник!" Для Ольги - це довгоочікувана й бажана дитина, навіть якось не в'яжеться з нею визначення: мати-одиначка

- *Оля - настільки світла, у ній стільки любові до дитини*, - говорить Тетяна Щербина, консультант "Аісту". - *Вона так радіє своєму Сергіюку і говорить: "Мене начебто підхопили на руки, усю вагітність пронесли в долоньках і дотепер піклуються"*.

Про "Аіста" подбала Доля

Сімейний консультативний центр "Аіст", що вибрав Олю з дитиною своїм символом, теж народився в 2004 році - 2 вересня. Ентузіастки-Ольга Микрюкова, Тетяна Щербина, Тетяна Крамаренко й Олександр Кобаса, - працювали з вагітними і дітьми досить давно. Професії у них відповідні: акушер-гінеколог і психолог. У всіх була одна мрія - створити центр, у якому можна було б серйозно працювати з родинами, що очікують дитину або мають дітей дошкільного віку. Для здійснення мрії не вистачало обладнаного приміщення в центрі міста.

- *Доля розпорядилася так, що нам дісталася це приміщення в подарунок*, - говорить Т. Щербина, показуючи переплановану чотирикімнатну квартиру на вулиці Барикадній. - *Її подарувала і відремонтувала родина, якій допомогли сьогоднішні фахівці "Аісту"*. Інші клієнти забезпечили центр диваном, масажним столом, шведськими стінками, оргтехнікою, телефоном і усім іншим. Перші випускниці принесли на Новий рік пухнасту красувалинку. **Подаруй дитині свою силу!**

- *Я закриваю очі і бачу перед собою личко своєї дитини. Подумай гладжу її щічки, гладжу ручки, спинку, гойдаю її в колисці*", - цей прийом для вагітних називається візуалізація. - **Жінка занурюється в себе, туди, де пульсує нове життя**, - пояснює Т. Щербина, - *посилає туди світло, любов, чистоту... Саме таким способом ми рекомендуємо жінкам дати дитині свою силу, енергію, емоції*.

У медичному консультативному центрі вагітні проходять десятитижневий курс, в який включені теоретичні заняття, гімнастика, самомасаж, суглобна гімнастика, вивчення дихальної техніки і позицій при пологах, техніки релаксації і

ОБМІНЮЄМОСЯ досвідом

знеболювання. Майбутніх мам навчають арабським танцям (розвиваються глибокі м'язи), займаються з ними на воді і навіть водять на екскурсії в пологові будинки. Фахівці "Аісту" можуть запропонувати вагітним психологічний супровід під час пологів, тобто вони можуть бути присутніми у пологовій залі. Однак жодна з породілей, що закінчили курс, не попросила про це. На думку фахівців, це свідчить про те, що партнери підготовлені до народження дитини досить добре. їм не потрібно за коюсь чіплятися, жінки почувають себе впевнено. Лікарі пологових будинків дуже задоволені фізичною підготовкою випускниць "Аісту", тим як вони переносять вагітність, поведуться в пологах, ставляться до дітей і грудного вигодовування. Показово і те, що ні в одній з жінок, які пройшли цей курс, не було під час пологів ніяких проблем. У медичному консультативному центрі переконані, що підготовлена тут жінка легко може народити навіть у маршрутці, якщо так вирішить доля...

Вагітні навіть батьки

Мета "Аісту" - адаптувати до вагітності не тільки жінку, але і майбутнього батька. На жаль, не всі чоловіки одразу ж погоджуються відвідувати заняття - соромляться.

Їм пропонують спочатку подивитися як проходить заняття. І коли чоловік бачить, що такі ж, як і він майбутні батьки, беруть участь у заняттях і ніхто ні **над** ким не сміється, тоді і він починає розуміти, що у дитини двоє батьків, і якщо мати активно готується до народження дитини, то чому тато повинен залишатися осторонь? У центрі пари заповнюють дві анкети - перед початком занять і після їхнього закінчення. В останній усі пари - вказують серед результатів: "Гармонізація відносин у родині", а дехто з майбутніх татусів навіть заявив про поліпшення відносин із друзями. В тому, що такі оцінки - чиста правда, я змогла переконатися, коли поспілкувалася із подружніми парами під час занять.

Артем і Яна Гриценко дізналися про існування "Аісту", коли прочитали рекламу в маршрутному таксі.

- *Ми дуже задоволені, відвідуємо теоретичні заняття, гімнастику й басейн*, - говорить Яна. - *Навіть чоловік, який нічому не вірив, переконався, що такі заняття дуже корисні*.

- *Моя думка помінялася радикально*, - продовжує Артем. - *Дуже багато інформації, що не прочитаєш ні в яких книгах, і подається вона у доступній формі. Вважаю, що ми з дружиною й дитиною - єдине ціле, а тому повинні прагнути якомога більше бути разом і допомагати один одному*.

Яна також розповіла, що Артем уже майже поголився бути присутнім при пологах. Вона впевнена, що до кінця занять, його рішення буде остаточним.

- У Центрі дуже багато позитивної енергії і тому ми сюди ходимо, - додав майбутній тато Олександр.

Одна з пар провела дуже цікавий експеримент. О 9 годині ранку мама спілкувалася з дитиною з правого боку живота: легко стукала, погладжувала й розмовляла з ним. Рівно о 9 вечора з лівого боку живота до нього звертався тато вже зі своїм сигналом. Так було протягом півтора тижнів. І раптом, рівно о 9 вечором тато порушив традицію і не вийшов на зв'язок. Маля почекало кілька секунд і почало стукатися в те місце, звідки чекало сигналу...

"Аїст" відвідують не тільки вагітні. Мама з немовлятами ходять у "Мамин клуб", є групи для батьків із дітьми різного віку, аж до школи. Утім, це тема вже зовсім іншої розмови.

Мені ж імponує те, що організація, яка обрала своїм символом "Мадонну з дитиною", на якій зображено реальну жінку, що мешкає в Дніпропетровську, справді допомагає жінкам відчувати себе мадоннами і творцями життя на землі.

Олена Мисник

ГО Сімейно-консультативний центр "Аїст"
Тетяна Крамаренко

49000, м. Дніпропетровськ, вул. Барикадна 3
(056) 7445970

Centr_aist@ua.fm

ПРОСТЯГНИ руку ДОПОМОГИ

Допомагати людям - це щастя

Про те, що в Дніпропетровську є свій Ротарі - клуб, я вперше почула від Валентини Ніжникової, директора обласного центру професійної підготовки інвалідів. Вона відгукувалася про місцевих ротаріанців із захопленням, адже вони одні з небагатьох допомагають молодим людям з обмеженими фізичними можливостями. Ротарі - рух в нашому місті ще доволі молодий і нечисленний, але разом із ротаріанцями всього світу цього року відзначають сторічний ювілей цієї організації.

Ротарі - це рух

Американський адвокат Г'юль Харріс понад усе в своєму житті цінував дружбу і толерантність. Ці поняття він і поклав в основу ротаріанського руху. У лютому 1905 року в Чикаго в будинку Юніті Біллінгтон Норт Дірборн відбулися перші збори клубу Ротарі, на якому були присутні всього чотири людини. Незабаром в клубі з'явилися нові члени, які вирішили по черзі збиратися за місцем роботи того або іншого ротаріанця. У зв'язку з цим організація вибрала своєю емблемою колесо. Спочатку це було колесо воза, а в 1929 році на Конвенції був прийнятий символ зубчатого колеса з 24 зубців. Ця емблема існує і до сьогодні.

- Перші ротаріанці поставили перед собою наступні цілі: розвиток контактів між людьми, дотримання високих етичних норм в бізнесі, підвищення свого особистого професіоналізму і розвиток ідеалів служіння людям, - розповідає Валерій Павлівський, президент клубу «Ротарі - Дніпропетровськ». - Ротарі - це рух. Керівники клубів можуть очолювати їх не більше року, навіть губернатор. Тобто у кожного члена клубу є можливість руху. Важливо, щоб не було застою. Рух все далі і далі.

Ротарі - рух досить швидко покотився на своєму символічному колесі по всьому світу. Після появи клубів в більшості міст Сполучених Штатів, ротаріанський рух почав розвиватися в Канаді. Потім з легкістю подолав океан і прийшов в більшість країн Європи. Нині Ротарі - рух охоплює 160 країн світу і включає більше п'яти мільйонів членів. Ротаріанцями були Р.Ейнштейн, Форд, Тетчер, Лужков і багато інших відомих людей.

У ротаріанців - представників світу бізнесу і вільних професій є своя декларація. Хто приєднався до руху Ротарі зобов'язується:

1. Розглядати свою професію як засіб служіння людям.
2. Бути вірним духу, букві і кодексу своєї професії, неначе це закон своєї країни або моральний кодекс мого суспільства.
3. Прагнути з честю виконувати свій професійний обов'язок, втілюючи принципи високої етики.
4. З повагою ставитися до своїх товаришів по службі і керівництва, до співзасновників, клієнтів і конкурентів - до всіх, з ким я знаходжуся в ділових стосунках.
5. Поважати будь-яку корисну для суспільства діяльність, достойно оцінюючи всі її заслуги.
6. Ділитися своїм професійним досвідом з молоддю, допомагати тим, хто цього потребує і сприяти поліпшенню рівня життя мого суспільства.

7. Уникати надання помилкової інформації.

8. Ніколи не користуватися привілеями або перевагами ротаріанського товариства, недоступними для інших представників моєї професії.

Конкретні справи

До України Ротарі - рух прийшов десять років тому. Перші клуби були в Києві, Львові і Криму. У серпні 1998 року з'явився клуб «Ротарі - Дніпропетровськ».

За овальним столом в банкетній залі готелю «Жовтневий» сидять добре одягнені і цілком упевнені в собі люди. Вони вечеряють і спілкуються. Проте розмова позбавлена світської пихатості. Разом з гостем - головою правління Союзу художників Дніпропетровська Василем Мірошніченко ротаріанці обговорюють можливість проведення добродійного аукціону картин. Мета - зібрати 25 тисяч гривень для придбання фізіотерапевтичної апаратури для лікування дітей з ДЦП. Багато хто відразу ж відгукується: «Якраз закінчую ремонт в офісі, картини будуть до речі».

- *Членами нашого клубу є керівники підприємств, фірм, юристи, лікарі, представники сфери культури.* - розповідає Валерій Павлівський. - *Ще до Ротарі - руху кожний з нас займався добродійністю: у дитячих будинках, школах. Головне для нас - це спілкування. Ми збираємося тут кожного вівторка і розповідаємо - хто чим живе. Зустрічаємося на підприємствах, де працюють наші ротаріанці, знайомимося з їх бізнесом. Дивимося як вони живуть, чим займаються, які у них виникають проблеми. Ми разом відпочиваємо, проводимо пікніки, сімейні вечори. Перш за все, це наш відпочинок, а попутно ми вирішуємо питання серйозної добродійної допомоги. Одне з основних гасел ротаріанців: «Простягни руку допомоги». Тобто, якщо ти став успішним, поділися частиною того, чого досяг з іншими людьми, допоможи їм піднятися до свого рівня.*

Членів ротаріанського братства України з радістю приймають в будь-якому клубі будь-якої країни світу і простягнуть руку допомоги, якщо це необхідно. Проте потрапити до клубу не так просто, потрібні рекомендації інших ротаріанців. Крім того, необхідно платити внески в міжнародну організацію Ротарі Інтернешнл (30 доларів на рік) і в дніпропетровський клуб (50 гривень на місяць). Гроші, перераховані в міжнародну організацію, йдуть на різні добродійні акції, що проводяться Ротарі - рухом по всьому світу. Наприклад, нещодавно ротаріанці допомогли країнам Азії, що постраждали від цунамі і надали кошти на реалізацію

програми забезпечення питною водою країн Африки. Існує також програма матчін-грантів. Вона полягає в тому, що клуб визначає програму серйозної допомоги якійсь установі - медичній або дитячій, - пояснює Валерій Миколайович. - Визначає вартість цього проекту і частину оплачує сам. Бажано знайти також клуб-спонсор за кордоном, який міг би дати таку ж суму. Якщо програма дійсно цікава, то фонд Ротарі - фаундейшн розглядає її і виділяє, як правило, в два рази більше зі своїх фондів. За допомогою міжнародного Ротарі - клубу кілька років тому була куплена велика кількість устаткування для Павлоградської центральної лікарні. Близько п'яти років тому такий же грант отримали на закупівлю медичного устаткування, телевізорів, ліжок, музичних центрів для дитячого будинку для дітей хворих ДЦП на Чичеріна в Дніпропетровську. Не так давно по лінії міжнародного клубу ми отримали 20 тисяч книг французькою мовою (художніх і учбових) і роздали їх школам і вузам міста.

Дитячому будинку на Чичерніна дніпропетровські ротаріанці допомагають ледве не з першого дня існування клубу. Раз на рік хворих дітей запрошують в МакДональдс, де влаштовують їм справжнє свято - з клоунами і подарунками. А тим, хто не може пересуватися самотійно, передають пакети із солодощами. Вихованці - постійні гості на ротаріанських балах, які клуб проводить щорічно. Вони виступають перед спонсорами з концертами і одержують подарунки. «Ротарі - Дніпропетровськ» регулярно передає в дитячий будинок продукти, іграшки, одяг. Минулого року оплатив операції двох вихованців в Девятино. Гроші від аукціону картин (про який йшла мова на останньому засіданні) також будуть направлені на придбання медичного устаткування для цього дитячого будинку.

Не так давно клуб «Ротарі - Дніпропетровськ» став допомагати Дніпропетровському обласному центру професійної підготовки інвалідів при УПЦ-2. Вийшло це випадково, хоча, як відомо, все випадкове закономірно.

Коли інваліди виходять з дитячого будинку, вибір у них невеликий - або йти в будинок престарілих, або поступити вчитися, - говорить Валерій Павлівський. - Один обдарований випускник дитячого будинку на Чичерніна, якого ми дуже опікали, пішов вчитися в обласний реабілітаційний центр. Виявилось, що в гуртожитку, де проживають 120 чоловік, немає ні холодильника, ані телевізора. Ми придбали все це, а потім на засіданні вирішили допомогти дітям почати учбовий процес - купили швейні машинки, лобзики, стамески, нитки і таке

інше. Л коли побачили, які чудові роботи роблять учні реабілітаційного центру, вирішили призначити найобдарованішим стипендії. Зараз щомісячно таку додаткову стипендію у розмірі 50 гривень одержують п'ять чоловік. Може, це і невелика сума, але всі діти, яким призначена стипендія - сироти.

У квітні разом з обласним центром соціальних служб для молоді клуб «Ротарі - Дніпропетровськ» планує провести фестиваль для молодих інвалідів «Повір в себе і в тебе повірять інші». Два роки тому назад ротаріанці вже брали участь в підготовці такого фестивалю - купили подарунки і оплатили видання збірки віршів інвалідів з однойменною назвою. Цього року до початку фестивалю буде видана нова збірка.

А ще минулого року за рахунок організації Ротарі - Інтернейшнл на 20 тисяч гривень були куплені медикаменти для дитячого фтизіатричного відділення обласної лікарні. На рахунок ротаріанці в і невеликі благі справи. Наприклад, один з членів клубу оплатив проїзд дитини в санаторій і кишенькові витрати.

Алеї в парку - до сторіччя руху

Весною цього року в парку Глоби з'явиться алея на честь сторіччя ротаріанського руху. Але це не єдина пам'ять, яку залишать сучасні дні і Дніпропетровські ротаріанці.

Вже куплено устаткування для реконструкції зруйнованого спортивного містечка в парку - турніки, шведські стінки і інше, - розповідає президент клубу «Ротарі-Дніпропетровськ». - Є проект, узгоджений з керівництвом парку. Крім того, зараз розглядається питання про створення в цьому парку за рахунок коштів клубу алеї троянд або алеї дерев до сторіччя руху. Нам хотілося б, щоб це була алея дерев.

Почесними членами клубу «Ротарі-Дніпропетровськ» є мер Дніпропетровська Іван Куліченко і Митрополит Дніпропетровський і Павлоградський Іриней. Кілька років тому президентом клубу була Ольга Пуригіна, голова дніпропетровської обласної організації всеукраїнського об'єднання «Держава». Голова ради директорів Амур-Нижньодніпровського району ротаріанець Ігор Рец створив в районі безкоштовний пункт прокату медичного устаткування та інвентарю для інвалідів. Отже, чим більше буде учасників Ротарі - руху в нашому місті, тим більше буде допомоги тим, хто її дійсно потребує.

Кожен президент Ротарі-Інтернешнл залишав після себе послання ротаріанцям. Наприклад, Едвард Кадман (1985 - 1986) написав: «Ключ - це ви», Ражендра Сабо (1991 - 1992) закликала: «Умійте

перевершити себе», а Роберт Барі (1993-1994): «Вір у те, що робиш, роби те, в що віриш». Кліффорд Дочтерман (1992-1993) переконаний: «Допомагати людям - це щастя». Останнє гасло мені понад усе до душі.

Олена Мисник

ОБ'ЄДНАННЯ - вимога часу

Початок нового століття дійсно ознаменував початок епохи загального єднання. її подих відчувається у всьому: у прагненні міжнародної громадськості спільно вирішувати глобальні проблеми па планеті, у збільшенні кількості партій і громадських організацій, людей з різними політичними і громадськими орієнтирами, у взаємопроникненні наукових напрямків і філософських шкіл... У подібних об'єднаннях, немов у реакції термоядерного синтезу, виникає потужна енергія, але, істини заради потрібно підкреслити, може й творити, й бути руйнівною, якщо поставлені цілі антигуманні. Це переконує в тому, як важливо правильно визначити мету об'єднання зусиль.

Підтвердженням тому, що орієнтири, які обрали для себе громадські організації Миколаївщини, виявились потрібними суспільству, стала зустріч активістів громадського руху у перші дні нового року за старим стилем в Миколаївській науково-педагогічній бібліотеці. На неї було також запрошено представників бізнесу, міської влади та донорських організацій.

Мета заходу - поліпшення діяльності третього сектору Миколаївської області, щодо формування в Україні громадянського суспільства. Як відзначають його організатори, дотепер всі громадські організації в місті діяли роз'єднано, переслідуючи свої, суто специфічні завдання. Однак реалії життя свідчать, що в багатьох випадках їхня діяльність перегукується, отож є можливість взаємного доповнення, підтримки й узгодження дій.

Нині в Миколаївській області налічується близько 480 громадських об'єднань, однак не більше 20 відсотків з них постійно діють. У цій зустрічі взяла участь 31 організація, та навіть ця незначна кількість учасників засвідчила силу об'єднаних дій, переконала представників органів влади й місцевого самоврядування, які були присутні на засіданні в тому, що з НДО треба співпрацювати.

Зокрема, депутат міської ради, голова постійної депутатської комісії з питань місцевого самоврядування, гласності, зв'язків зі ЗМІ й об'єднаннями громадян В.Б.Євдокимов, у своєму виступі позитивно оцінив діяльність громадськості по розвитку міста. Він запросив присутніх до участі в засіданні очолюваної ним постійної комісії аби спільно обговорити питання, то виносять на чергову сесію міськради, і зокрема, таке важливе, як бюджет на 2005 рік.

Значення активізації зусиль громадських організацій у процесі подальшого розвитку країни й творення в ній громадянського суспільства підкреслили також на зустріч і начальник управління економіки виконавчого комітету Миколаївської міськради, депутат Ю.І.Іцковський, а також завідувачий відділом охорони культурної спадщини виконкому міськради І.А.Бондаренко.

Всі гості від влади й бізнесу, що брали участь у даному заході, отримали вітальні листівки з контактними адресами представництв громадських організацій, таким способом представники І ДО висловили готовність і бажання активно співпрацювати з новими парі перами та створювати умови для найбільш повної творчої самореалізації городян. А свої можливості кожна із громадських організацій продемонструвала в цей вечір: у залі були оформлені прекрасні змістовні виставки, запропоновані для обміну досвідом різні буклети й інші інформаційні матеріали, підготовлені з гумором оригінальні виступи про свою діяльність і перспективи.

Видовище було справді новорічним, святковим - захоплюючим, яскравим, вражаючим.

А в завершенні зустрічі її учасники передали представникам ЗМІ новорічне привітання громадських організацій, лейтмотивом якого були побажання мешканцям міста - взаєморозуміння й злагоди, добробуту й високої якості життя; діловим людям - отримання високих прибутків і створення нових робочих місць; владі - пошуку додаткових коштів для міського бюджету і використання їх з найбільшою користю для громади.

Підсумком зустрічі стала угода про подальше співробітництво. Йшлося про підготовку проектів для міської влади, націлених на розширення сфери діяльності громадських організацій і якісне її вдосконалення; про проведення спільними зусиллями конференції або засідання круглою стилоу із залученням більш широкого кола об'єднань громадян.

Тобто це свідчить про те, що проведений захід - лише початок активної роботи, що відповідає вимогам часу.

Наталя Чимбір

ПОЛІПШЕННЯ взаємодії

Ріст професіоналізму громадських організацій в Миколаївській області продовжується в позитивному ключі. До такого висновку прийшли представники громади м. Миколаїв та громад районних центрів - м. Нова Одеса, с. Арбузинка і м. Південноукраїнськ. Важливим аспектом такого росту є укріплення взаємодії в реалізації соціальних проектів. Одним з найбільш гарних прикладів такої взаємодії можна назвати продовження співпраці Миколаївського Міського Фонду ЛАСКА "Сприяння Економічним і Соціальним реформам" і Миколаївської громадської організації - Центру сприяння суспільним інноваціям (ЦССІ), яка бере початок з листопаду минулого року. Тоді було проведено спільне засідання Клубу НДО, присвячене презентації проекту Фонду ЛАСКА "Програма сприяння особистісному та професійному розвитку жінок-лідерів М.Миколаєва та Миколаївської області". В другій частині заходу президентом ЦССІ була проведена інформаційна сесія, на якій учасники Клубу НДО отримали корисну інформацію про можливість користування інформаційними ресурсами, методичною та консультативною допомогою задля розвитку професійності НДО Миколаївського регіону. Така можливість існує в рамках проекту "Інтеграція місцевих спільнот", який реалізує ЦССІ за підтримки Фонду Євразія.

За останні два місяці - січень і лютий 2005р. тренери Фонду ЛАСКА провели три дводенні тренінги для підвищення рівня професійного розвитку 45-ти жінок - лідерів чотирьох обраних громад. На тренінгах було розглянуто багато корисних тем, які стосуються рис та якостей жінок-лідерів, розвитку громади на шляху до громадянського суспільства та сталого розвитку, питань взаємодії трьох секторів для покращення вирішення локальних соціальних проблем, основ соціального проектування, фандрейзингу, тощо. Тренерами спільно з учасницями було ретельно проаналізовано важливість існування та розвитку різних ресурсів, необхідних для ефективного досягнення мети - реалізації соціальних проектів. Деякі ресурси вже існують в місцевих громадах, але їх необхідно накопичувати.

Однак більшість громад ще обмежена в таких ресурсах, як фінанси та інформація. Тому є необхідність посиленого розвитку саме цих ресурсів. І в громадах Миколаївської області такий розвиток

вже почався - це створення мережі інформаційно - консультативних пунктів (ІКП) в районних та сільських закладах культури. Тому одним із блоків цих трьох тренінгів стали інформаційні сесії, присвячені презентації проекту ЦССІ "Інтеграція місцевих громад", а також створенню та розвитку ІКП саме в цих громадах. Цією інформацією учасники тренінгів дуже зацікавились. Разом з посібниками по лідерству вони отримали інформаційний бюлетень "НДО-Інформ" та відчували реальну можливість користування інформацією, яку вже мають та поширюють ІКП їхніх громад.

В ході тренінгів учасники розробили 9 міні-проектів (на всі чотири громади) в різних напрямках соціальної сфери, які будуть виконуватися до початку квітня 2005р.

Такі спільні заходи мають синергетичний ефект тому, що підкріплюють один одного. Жінки-лідери, які взяли участь в цьому проекті, отримали знання та навички не тільки з підвищення свого потенціалу та соціальної активності. Вони також придбали навички постійно користуватися необхідною інформацією, яка безумовно посилює ефективність виконання соціальних проектів на локальному рівні.

Алла Драпова

ДІМ Свободи Україна

Дім Свободи Україна

Дім Свободи відкрито виступає на захист демократії в усьому світі. Заснований у 1941 році Елеонорою Рузвельт, Уенделом Уілкі та іншими американцями, занепокоєними загрозою, яка нависла над миром і свободою в світі. Дім Свободи одразу ж взяв на себе роль активного захисника демократичних цінностей та безкомпромісної ворога як лівих, так і правих диктаторських режимів.

Дім Свободи є позапартійною організацією, головним керівним органом якої є Наглядова Рада, до складу якої входять провідні демократи, республіканці та незалежні політичні діячі, бізнесмени і лідери профспілок, колишні відомі державні посадовці, а також науковці, письменники та журналісти. Усі вони об'єднані глибоким переконанням, що роль лідера на міжнародній арені Америка може утримати лише керуючись прагненням свободи і виступаючи на захист прав людини.

Протягом багатьох років Дім Свободи був центром боротьби за свободу. Він активно виступав на захист прав активістів демократії, віруючих.

профспілкових діячів, журналістів і прихильників ринкових реформ. У 1997 році Дім Свободи об'єднався з Фондацією Національного Форуму, що сприяло розширенню кола демократичних програм організації.

Сьогодні Дім Свободи є одним з найактивніших прихильників молодих демократій світу, коли нові програми спрямовані на подолання негативних наслідків статичного розвитку, диктаторських режимів і політичних репресій. Дім Свободи підтримує і проводить цілу низку різнопланових ініціатив, наприклад, проведення досліджень в галузі міжнародного розвитку; Правозахист; освітня діяльність; організація конференцій і семінарів з питань дотримання прав людини, демократизації суспільства, розвитку вільного ринку, верховенства права, підтримки незалежних засобів масової інформації, а також щодо залучення СІНА до активної участі в демократизації основних напрямків розвитку міжнародної політики.

Розвиток публічної політики в регіонах

Дім Свободи Україна в рамках програми "Розвиток публічної політики в регіонах" (РППР), яка фінансується Інститутом сталих спільно оголошує конкурс на подання заявок.

Дім Свободи Україна в рамках програми "Розвиток публічної політики в регіонах" (РППР), яка фінансується Інститутом сталих спільно оголошує конкурс на подання заявок. Мета цього конкурсу підтримати аналітичні центри в реіюнах України, діяльність яких спрямована на посилення зв'язків з організаціями громадянської дії та побудову спільних проектів з метою залучення громадськості задля політичних, економічних та соціальних реформ в Україні. Особливої уваги в рамках проекту буде надано підвищенню якості та посилення впливу спільних проектів, впроваджених цими альянсами.

Проект також має на меті розробку більш ефективної публічної політики на регіональному рівні, яка запроваджується та реалізується громадськими організаціями та мозковими центрами, як основними захисниками прав та інтересів громадян як на локальному так і на національному рівнях.

За більш детальною інформацією просимо звертатися до офісу Дому Свободи Україна, або електронною поштою за адресою

Заявки мають бути заповнені за формою та надіслані поштою на адресу Дому Свободи:

Дім свободи Україна

0 1030 м. Київ, вул. Хмельницького 68 к.68
(044)234-0565. 235-8410. 235-8332. 235-7560

fh@freedomhouse.kiev.ua

СОЦІАЛЬНІ технології. 4.1

"Соціальні технології.
Частина I." (Азарова Т.В.,
Абрамов Л.К. - ІСКМ.
Кіровоград. – 2004, 104 ст.)

Суспільне підкорюється законамірностям. Тому, що наше суспільство с певним механізмом, який працює, має свої проблеми, а його ефективне функціонування залежить від ефективного вирішення цих проблем Для того вирішення цих використовувати певні технології.

Інститут соціокультурного менеджменту видав новий навчально-методичний посібник соціальні технологи. Частина I ". Даний посібник складається з наступних розділів ' 1. «Соціальна технологія» та її принципи, 1.1 Використання «соціальної технології» у вирішенні соціальних проблем; 1.2. Поняття соціальна технологія", її відмінні ознаки, 1.3 Принципи розробки і види соціальних технологій 2. Технологія лобіювання інтересів громадян, 2.1. Лобізм, його відмінні ознаки, 2.2 Функції громадсько - лобістської структури; 2.3. Інформаційне забезпечення лобістської кампанії.

Видання здійснено ІСКМ при підтримці Фонду Євразія за рахунок коштів наданих С8ЛЮ в рамках Центральноукраїнського кластеру проектів інтеграція місцевих спільнот".

Безплатно отримати видання можна надіславши офіційний лист-запит на бланку вашої організації, завіреному печаткою на адресу Інституту соціокультурного менеджменту.

Інститут соціокультурного менеджменту
а/с 4/30. м. Кіровоград, 25006

НДО-Інформ

І н с т и т у т
с о ц і о к у л ь т у р н о г о
м е н е д ж м е н т у р о з о м з Ц е н т р о м
п і д т р и м к и т в о р ч и х і н і ц і а т и в
п р о д о в ж у є в и п у с к б ю л е т е н у
Н Д О - І н ф о р м ". Д а н е в и д а н н я
с п р я м о в а н е н а в и с в і т л е н н я
д і я л ь н о с т і т а і с т о р і ї у с п і х у
т р е т ь о г о с е к т о р у

Бюлетень складається з рубрик:

Новини НДО - основні події третього сектору, що відбулися за останній період;

Знайомство зблизька -

розповідь про донорські організації та програми,

Бібліотека НДО - про видання ІСКМ, ЦІПГІ та інших організацій, розроблені для представників НДО;

БІБЛІОТЕЧКАДЛЯНДО

Обмінюємося досвідом - історії успіху недержавних організацій;

Коментар фахівця - інтерв'ю з представниками донорських організацій, лідерами НДО та ін.;

Конкурси - оголошення про нові конкурси та програми.

Видання бюлетеню здійснюється ІСКМ за підтримки Фонду Євразія за рахунок коштів П8ЛШІ в рамках центральноукраїнського кластеру проектів інтеграція місцевих спільнот". Видання розповсюджується безплатно.

безплатно отримати видання можна надіславши офіційний лист-запит на бланку вашої організації, завіреному печаткою на адресу Інституту соціокультурного менеджменту.

Інститут соціокультурного менеджменту

а/с 4/30, м. Кіровоград, 25006

ТЕОРІЯ та методика корпоративного спонсорства

"Теорія та методика
корпоративного
спонсорства"
(Азарова Т.В., Л Абрамов Л К.
-ЦІПГІ, Кіровоград, 2001 -132с.)

Видання - спроба узагальнити й адаптувати іноземний досвід та проаналізувати досвід нашої країни і викласти теоретичні й методичні корпоративного спонсорства з огляду

функціонування НДО в Україні
Видання має чотири частини:

Частина 1. Теоретичні й методичні аспекти корпоративного спонсорства. Частина 2. Методика діяльності НДО по залученню ресурсів у підприємця. Частина 3 Практичні рекомендації щодо співпраці НДО з бізнесом. Частина 4 Додатки. Для закріплення знань та формування навичок пропонуються численні вправи та завдання, які розміщені в посібнику після кожного розділу. Видання навчально-методичного посібника стало можливим завдяки підтримці Альянсу Партнерства Каунтерпарт (САР) за рахунок коштів, наданих Агентством США з міжнародного розвитку (ШЛІІ) Тиражування другого накладу видання стало можливим завдяки підтримці Фонду Євразія. Видання розповсюджується безплатно

Безплатно отримати видання можна надіславши офіційний лист-запит на бланку вашої організації, завіреному печаткою на адресу Інституту соціокультурного менеджменту.

Інститут соціокультурного менеджменту
а/с 4/30, м. Кіровоград, 25006

ФОНД Лінди і Гаррі Бредлі

Фонд Лінди і Гаррі Бредлі (The Lynde and Harry Bradley Foundation) (США) проводить конкурси проектів у пріоритетній для себе галузі - розвитку громадянської позиції.

Проекти можуть бути спрямовані на будь-яку сферу громадського життя - економіку, політику, культуру, громадянське суспільство. Вони повинні просувати громадянське співтовариство до базової ідеї виборів і голосування.

Це можуть бути проекти, спрямовані на збільшення частки громадської участі, політичні або академічні дослідження, проекти в сфері засобів масової інформації і т.п. Географічні пріоритети Фонду - країни СНД.

У конкурсі можуть брати участь некомерційні організації, у тому числі університети. Індивідуальна участь не передбачається.

Розмір фанта - від 100 до 550 000 дол. США.

Фонд фінансує:

- проведення щорічних заходів;
- проведення конференцій і семінарів;
- придбання устаткування;
- загальну підтримку;
- стажування в рамках проекту;
- інвестиції, пов'язані з проектом;
- публікації;
- дослідження;
- стипендії;
- розвиток освітніх програм.

Терміни прийому заявок: до 1 березня, 1 липня, 1 вересня, 1 грудня щорічно.

Перед подачею заявки необхідно послати у Фонд короткий попередній лист-запит з описом організації-заявника і пропонованого проекту.

Контактна інформація:

Grants Program
The Lynde and Harry Bradley Foundation
1241 North Franklin Place
Milwaukee, WI 53202-2901

Докладна інформація про програми і форма заявок представлені на сайті www.bradley.fdn.org

СВІТОВА федерація українських жіночих організацій

Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО) оголошує 29-ий літературний конкурс ім. Марусі Бек з нагоди 120-го ювілею Українського жіночого руху

СФУЖО пропонує три теми до вибору:

1. Український жіночий рух і його розвиток.
2. Українка в родині, громаді і світі.
3. Українська жінка крізь віки.

Жанр літературного твору: нарис, оповідання, есе, наукове дослідження, п'єса.

Робота повинна бути підписана псевдонімом. Додатково в закритому конверті необхідно подати коротку довідку про авторку: прізвище, ім'я, вік, адреса та фото.

Вік учасниць конкурсу - 16 років і вище. Переможці конкурсу отримають нагороди:

I нагорода - \$ 500 Can.

II нагорода - \$ 300 Can.

III нагорода - \$200 Can.

Рукописи обсягом до 10 сторінок просимо надсилати українською мовою (з переліком використаних першоджерел) на адресу СФУЖО: WFWO Konkurs, 21218 A Bllor St. W. Suite 206, Toronto, ON M6S 1M8, Canada.

Кінцевий термін подання творів - 30 квітня 2005 року.

КОНТАКТИ:

WFWO Konkurs
21218 A Bllor St. W. Suite 206
Toronto, ON M6S 1M8
Canada

Тел.: (416) 762 2066

Факс: (416) 762 2077

Електронна пошта: wfuwo@sympatoco.ca

Інтернет - сайт: <http://www.wfuwo.org>

Джерело:

<http://www.gurt.org.ua/information/konkurs.html>

КОНКУРС для НДО Кіровоградщини

Увага! Посольство Королівства Нідерландів в Україні в рамках програми "Матра/КАП" (малих проектів програми соціальної трансформації суспільства) оголошує конкурс проектів для Кіровоградської області.

Метою програми є підтримка процесу переходу до плюралістичного демократичного конституційного суспільства в країнах Центральної та Східної Європи, у тому числі, в Україні.

У конкурсі можуть взяти участь громадські організації, органи місцевого самоврядування та академічні інститути.

Передбачається підтримка таких тем:

- Законодавство та верховенство права
- Громадське управління
- Навколишнє середовище
- Освіта
- Інформаційне забезпечення/засоби

масової інформації

- Соціальний захист
- Охорона здоров'я
- Зайнятість та соціальна політика
- Права людини/Меншини
- Культура

Один примірник проектної пропозиції українською мовою необхідно подати до Посольства Королівства Нідерландів до 1 квітня 2005 року.

Переможці конкурсу будуть оголошені після 1 травня 2005 року.

Максимальний бюджет проекту становить 15,000 євро.

Проектна пропозиція повинна містити таку інформацію:

1. Назва проекту, мета, завдання.
2. Інформація про організацію.
3. Контактна інформація, включаючи банківські реквізити, повну адресу та поштовий індекс, номери телефону/факсу, електронну адресу.
4. Опис проблеми, її актуальність.
5. Цільові групи проекту.
6. Заходи.
7. Робочий план.
8. Термін виконання.
9. Очікувані результати виконання проекту.
10. Додаткова інформація: копія свідоцтва про реєстрацію, у разі необхідності листи підтримки, рекомендації, CV учасників проекту тощо.

11. Бюджет в українських гривнях (включаючи можливий внесок з інших джерел) з поясненням розрахунків.

Пропозиції просимо надсилати поштою, вказуючи: "Програма "Матра/КАП" (конкурс для Кіровоградської області), Посольство Королівства Нідерландів". Контактна особа - Катерина Бардадим.

Катерина Бардадим. Посольство Королівства
Нідерландів. Програма "Матра/КАП"

01901, Київ. Кон'яктна площа,

(044) 490 8219

Kateryna.bardadym@minbuza.nl

ЄВРОПЕЙСЬКА комісія: Youth program

Програма "Молодь" створена Європейською Комісією, Європейським Парламентом та державами-членами Євросоюзу у 2000 році та діятиме до кінця 2006 року

Програма розроблена для задоволення інтересів молоді (віком від 15 до 25 років) та молодіжних працівників через надання Європейською Комісією фінансової підтримки для реалізації молодіжних проектів. Програма надає також широкі можливості для розвитку молоді, полегшення інтеграції молодих людей у суспільство в цілому.

Програма діє в 31 європейській країні - це держави-члени ЄС, країни-кандидати в ЄС, а також держави-учасниці Європейської асоціації вільної торгівлі.

Програма "Молодь" також розвиває співробітництво з країнами Східної Європи і Кавказу (Росія, Білорусь, Україна, Молдова, Вірменія, Азербайджан і Грузія).

Підтримка в реалізації молодіжних ініціатив та можливостей участі в Програмі "Молодь" в кожній країні здійснюється за допомогою її інформаційних представників.

З повним текстом оголошення можна ознайомитися за наступною адресою:

<http://europa.eu.int/comm/youth>

<http://www.saltoyouth.net/eec>

<http://www.training-youth.net>

Джерело:

<http://www.gurt.org.ua/information/education/programl6.htm>

Центр підтримки творчих ініціатив

✉ Для листів: ЦПТІ, а/с 4/30,
м.Кіровоград, 25006,
☎ Телефон/факс: (0522) 300312
✉ Е-пошта: rc@cpti.kr.ua
🌐 Веб-сайти: www.ngo.org.ua, www.soclub.org.ua
👤 Керівник: Станкевич Л.О.

Інститут соціокультурного менеджменту

✉ Для листів: ІСКМ, а/с 4/30,
м.Кіровоград, 25006
☎ Телефон/факс: (0522) 246675
✉ Е-пошта: iscm@ngo.org.ua
🌐 Веб-сайти: www.presscat.org.ua, www.soclub.org.ua
👤 Керівник: Абрамов Л.К.

Відкриття: СІМ 04 Нікола Л.К.
Рішення: 22.01.2005
Висхід: 100 країн
Міжнародна група: 01.01.2005

Бюлетень "НДО-Інформ" є спільним інформаційним проектом ІСКМ та ЦПТІ і розповсюджується безплатно як ілюстративний матеріал під час освітніх заходів. Бюлетень видається з 1999 року за ініціативи ЦПТІ. З 2003 року видання адмініструється ІСКМ. Даний номер бюлетеню підготовлений ІСКМ та ЦПТІ за участі партнерів, а саме: Центру підтримки громадських і культурних ініціатив (м. Дніпропетровськ), Центру сприяння суспільним інноваціям (м. Миколаїв) в рамках Центральноукраїнського кластеру проектів "Інтеграція місцевих спільнот".

Редакційна комісія	Л. Миколаєв, Т. Азарова, Т. Карпенко, І. Батура, О. Пергун, Л. Соловйов
Редактор	Л. Миколаєв
Технічне редагування	І. Батура, Л. Карпенко
Друк	Л. Миколаєв

Центр сприяння суспільним інноваціям

✉ Для листів: ЦССІ, вул. Велика Морська 58,
м. Миколаїв 54001
☎ Телефон/факс: (0512) 498785
✉ Е-пошта: sic@ngo.org.ua
👤 Керівник: Пергун О.М.

Центр підтримки громадських і культурних ініціатив

✉ Для листів: ЦПГКІ, вул. Стоярова, 8,
м. Дніпропетровськ, 49000
☎ Телефон/факс: (0562) 367522
✉ Е-пошта: cccis@a-teleport.com
👤 Керівник: Барашикова Т.С.